

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 226

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 836

Περὶ ἀνασυγκροτήσεως ὑπηρεσιακῶν τινων συμβουλίων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσις δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 671/1977 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν, ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἀστυνομίας Πόλεων: Ὡς τακτικὰ μὲν μέλη ὁρίζονται: δύο (2) Σύμβουλοι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους, εἷς (1) Ἀντιστράτηγος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡς ἀναπληρωματικὰ δὲ μέλη εἷς (1) Σύμβουλος Ἐπικρατείας, εἷς (1) Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους καὶ εἷς (1) Ἀντιστράτηγος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς. Ὁ ἀρχαιότερος τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἐκτελεῖ καθήκοντα Προέδρου, ὁ δὲ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων τοιαῦτα εἰσηγητοῦ. Ὑπὸ τὴν σύνθεσιν ταύτην τὸ Συμβούλιον λειτουργεῖ ὡς Πρωτοβάθμιον διὰ τὴν κρίσιν τῶν Ὑπαρχηγῶν Ἀστυνομίας Πόλεων. Προκειμένης τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὡς Δευτεροβαθμίου διὰ τὴν ἐπανάκρισιν τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως μέχρι καὶ τοῦ Ὑπαρχηγοῦ, τὸ Συμβούλιον συντίθεται ἐξ ἑνὸς Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς Προέδρου, ἐκ τῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Δικαιοσύνης Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους, ἐξ ἑνὸς Ἀντιστρατήγου τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ καθήκοντα εἰσηγητοῦ. Ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη ὁρίζονται εἷς (1) Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δύο (2) Νομικοὶ Σύμβουλοι καὶ εἷς (1) Ἀντιστράτηγος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς.

Ἡ ἀναπλήρωσις κωλυομένου τακτικοῦ μέλους γίνεται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναπληροῦνται ὑπὸ Ἀντιπροέδρου καὶ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἀντιστοίχως. Οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ Νομικῶν Συμβούλων, ὁ δὲ Ἀντιστράτηγος ὑπὸ Ἀντιστρατήγου».

Ἄρθρον 2.

Ἡ περίπτωσις ε' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 671/1977 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε. Ἀνώτερον Συμβούλιον Ἀστυνομίας Πόλεων: Ὡς τακτικὰ μὲν μέλη ὁρίζονται: ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων, δύο (2) Ὑπαρχηγοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ δύο (2) Γενικοὶ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, ὡς ἀναπληρωματικὰ δὲ μέλη δύο (2) Γενικοὶ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί. Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι πάντων τῶν ὑπηρετούντων Γενικῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, οὗτοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ ἑνὸς Ὑποστρατήγου τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Ἐὰν ὑπηρετῇ εἷς (1) Γενικὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντής, τὸ ἐκ Γενικῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν ἐλλεῖπον ἕτερον μέλος τοῦ Συμβουλίου ἀναπληροῦται ὑπὸ Ὑποστρατήγου τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐκτελεῖ καθήκοντα Προέδρου, τὸ δὲ νεώτερον τῶν μελῶν τοιαῦτα εἰσηγητοῦ. Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι Ὑπαρχηγῶν ἢ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, οὗτοι ἀναπληροῦνται εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, διὰ Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν μετέχει τοῦ Συμβουλίου Ὑπαρχηγὸς ἢ Γενικὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντής, καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος τῶν Νομικῶν Συμβούλων. Προκειμένης κρίσεως Γενικῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν τοῦ Συμβουλίου, μετέχουν ὡς τακτικὰ μέλη, ἀντὶ Γενικῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, εἷς (1) Ὑποστράτηγος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ ὁ παρὰ τῷ Γραφείῳ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως Σύμβουλος».

Ἄρθρον 3.

Πράξεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Συμβουλίων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ σύνθεσιν

προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Π.Δ. 543/1977 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀγροφυλακῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 27.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς.
(Σύνθεσις — Ἁρμοδιότης).

1. Σύνθεσις: Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς εἶναι πενταμελὲς καὶ συντίθεται:

α. Ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν τῆς ἕδρας τῆς Διοικήσεως Ἀγροφυλακῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου.

β. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐσωτερικῶν τῆς Νομαρχίας ἢ Νομαρχιακοῦ Διαμερίσματος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

γ. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ἢ Νομαρχιακῷ Διαμερίσματι Δ/νσεως Γεωργίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

δ. Ἐκ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ε. Ἐκ τοῦ Δασάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

στ. Ἐὰν δὲν λειτουργῇ Πρωτοδικεῖον ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διοικήσεως Ἀγροφυλακῆς καθήκοντα Προέδρου ἀσκεῖ ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται δικαστικῶς ἡ περιοχὴ τῆς Διοικήσεως ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

2. Ἁρμοδιότης: Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου ἀνήκει ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις:

α. Ἔκδοσις ἀγρονομικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀρδευτικῶν θεμάτων.

β. Ἔγκρισις ἀγρονομικῶν διατάξεων περὶ καθορισμοῦ κτηνοτροφικῶν ζωνῶν.

γ. Ἐκδίκασις προσφυγῶν κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων ἀγρονομικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀρδευτικῶν θεμάτων.

δ. Πᾶσα ἑτέρα ἁρμοδιότης προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας».

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 627/1970, καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ εἰς τὸν μὴ διορισμὸν γυναικῶν ὡς Ἀγρονόμων.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ Ἀγρονόμοι ὑπάλληλοι Κλάδων ΑΤ1 Διοικητικοῦ καὶ ΑΡ1 Διοικητικοῦ ἀπαγορεύεται νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀγρονομείου ἐκ τῆς ὁποίας κατάγονται οἱ ἴδιοι ἢ σύζυγός των ἢ εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένοι οἱ ἴδιοι ἢ ἡ πατρικὴ οἰκογένεια αὐτῶν ἢ τῶν συζύγων των.

2. Τὸ ἄρθρον 152 τοῦ Ν.Δ. 3030/1954 «περὶ Ἀγροφυλακῆς», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἐκωδικοποιήθη μὲ τὰ ἄρθρα 83 παράγρ. 1 περίπτ. στ' καὶ 84 παράγρ. 3 τοῦ Π.Δ. 611/1977 (ΦΕΚ τ. Α' 198) καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Οἱ κατατασσόμενοι εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας πρέπει νὰ ἔχουν ἀπολυθῇ μὲ διαγωγὴν τοὐλάχιστον καλήν.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ Σώματα Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ δύναται νὰ χορηγῆται ὑπηρεσιακὴ ἄδεια ἐκγυμναστοῦ, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑποψηφίων ὁδηγῶν τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων, πρὸς χορήγησιν αὐτοῖς ἀδειῶν ἱκανότητος.

2. Αἱ ἄδειαι ἐκγυμναστῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ἀρχηγείων Χωροφυλακῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ, κατόπιν ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ δύο (2) Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων τούτων κατόχων ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἑνὸς (1) Μηχανολόγου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐντὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν ὑπηρεσιῶν.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγούμεναι ἄδειαι ἐκγυμναστῶν παύουν ἰσχύουσαι καὶ ἀνακαλοῦνται ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδῳ ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν κατόχων αὐτῶν. Ἀνακαλοῦνται ἐπίσης ὁποτεδήποτε διὰ λόγους ὑγείας, πειθαρχίας καὶ ἐν γένει ἀκαταλληλότητος τούτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ οἰκείου Σώματος, καθορίζονται τὰ τῶν προσόντων καὶ τοῦ τρόπου ἐξετάσεων τῶν ὑποψηφίων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 935/1971 «περὶ καταστάσεως ἐν γένει τῶν ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς καὶ τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος», ὡς προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 34/1974, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἡ κρίσις πρὸς μονιμοποίησιν τούτων ἐνεργεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Σῶμα των ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 935/1971. Ἐκ τούτων οἱ κρινόμενοι μὴ ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν ἀπολύονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, οἱ δὲ κρινόμενοι ἱκανοὶ ἀπολύονται τῇ αἰτήσει των ὁποτεδήποτε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀναλαμβανομένης ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς στρατευσίμους τοὺς συμπληρώσαντας ἤδη διετίαν ἀπὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς Σχολῆς».

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 858

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1977 ὑπογραφείσης, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, Προξενικῆς Συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ δύο ἐπιστολῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Βαρσοβίᾳ τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1977 ὑπογραφεῖσα, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, Προξενικὴ Σύμβασις μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ δύο ἐπιστολῶν, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἕπεται:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας
ὠθούμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναπτύξουν καὶ νὰ ἰσχυροποιήσουν τοὺς ἐκ παραδόσεως φιλικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν,
ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συνεργασίας καὶ τῶν προξενικῶν σχέσεων,
ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν μίαν Προξενικὴν Σύμβασιν καὶ ὑπέδειξαν ὡς πληρεξουσίους πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν :

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
τὸν κ. Δημήτριον Μπίτσιον, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν

τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας
τὸν κ. Emil Wojtaszek, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν

οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ ἀντίστοιχα πληρεξούσια ἔγγραφά των, εὑρεθέντα ὡς καλῶς ἔχοντα, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ὁρισμοί.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως οἱ ἀκόλουθοι ὅροι νοοῦνται ὡς καθορίζονται κατωτέρω :

α) ὡς «προξενικὴ ἀρχὴ» νοεῖται πᾶν γενικὸν προξενεῖον, προξενεῖον ἢ ὑποπροξενεῖον καὶ πᾶν προξενικὸν πρακτορεῖον·

β) ὡς «προξενικὴ περιφέρεια» νοεῖται ἡ ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς περιοχὴ διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων·

γ) ὡς «ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» νοεῖται τὸ ἐπιφορτισμένον ὅπως ἐνεργῇ ὑπὸ τοιαύτην ἰδιότητα πρόσωπον·

δ) ὡς «προξενικὸς λειτουργὸς» νοεῖται πᾶν πρόσωπον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπιφορτισμένον ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἰδιότητα μὲ τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων·

ε) ὡς «προξενικὸς ὑπάλληλος» νοεῖται πᾶν πρόσωπον χρησιμοποιούμενον εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τεχνικὰς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ πᾶν πρόσωπον τοποθετημένον εἰς τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς·

στ) ὡς «μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» νοοῦνται οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι·

ζ) ὡς «μέλος τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ» νοεῖται πᾶν πρόσωπον χρησιμοποιούμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

η) ὡς «μέλος τῆς οἰκογενείας» νοοῦνται οἱ σύζυγοι τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὰ τέκνα των καὶ οἱ γονεῖς των, ὡς καὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ γονεῖς τῶν συζύγων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν μέρος τῆς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

θ) ὡς «προξενικοὶ χῶροι» νοοῦνται τὰ κτίρια ἢ τὰ τμήματα κτιρίων καὶ τοῦ συνεχομένου οἰκοπέδου τὰ ὁποῖα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ κύριος αὐτῶν, χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

ι) ὡς «προξενικὰ ἀρχεῖα» νοοῦνται ἅπαντα τὰ χαρτιά, ἔγγραφα, ἀλληλογραφία, βιβλία, ταινίαι, μαγνητικαὶ ταινίαι καὶ πρωτόκολλα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὸ ὑλικὸν κωδικοποιήσεως καὶ κρυπτογραφήσεως, αἱ καρτελλοθῆκαι καὶ τὰ ἔπιπλα τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν διατήρησίν των·

ια) ὡς «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» νοεῖται πᾶσα ἀλληλογραφία σχετικὴ πρὸς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῆς·

ιβ) ὡς «πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς» νοεῖται πᾶν πλωτὸν ναυπήγημα, ἐξουσιοδοτημένον ὅπως φέρῃ τὴν σημαίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ νηολογημένον εἰς τὸ κράτος τοῦτο, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν πολεμικῶν σκαφῶν·

ιγ) ὡς «ἀεροσκάφος τοῦ κράτους ἀποστολῆς» νοεῖται πᾶν ἀεροναυπήγημα, ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς καὶ ἐξουσιοδοτημένον ὅπως κάμῃ χρῆσιν τῶν σημάτων τῶν διακριτικῶν τῆς ἰδιότητός του ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸ κράτος τοῦτο, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν πολεμικῶν ἀεροσκαφῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, εἶναι ἐπίσης ἐφαρμόσιμοι ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν, τὰ ὁποῖα ἱδρύονται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ἐν ἰσχύι εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἕδραν των εἰς τὸ κράτος τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ἐγκαθίδρυσις τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ Διορισμὸς τῶν Προξενικῶν Λειτουργῶν καὶ Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 2.

1. Μία προξενικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους τούτου.

2. Ἡ ἕδρα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ τάξις της καὶ ἡ περιφέρειά της καθορίζονται διὰ κοινῆς συμφωνίας ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν. Μεταγενέστεραι τροποποιήσεις δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθουν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀποστολῆς παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του κατόπιν ἐπιδόσεως τοῦ προξενικοῦ του διπλώματος καὶ κατόπιν λήψεως τοῦ ἐκτελεστηρίου ἐγγράφου τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Τὰ προξενικὰ διπλώματα διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ κράτους ἀποστολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

3. Τὰ προξενικὰ διπλώματα βεβαιοῦν περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ περὶ τῆς προξενικῆς περιφερείας καὶ τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

4. Ἐν ἀναμονῇ τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου ἐγγράφου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἐφαρμόσιμοι ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κράτος διαμονῆς δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ὅπως ἀνακοινώνῃ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του, νὰ γνωρίζῃ πρὸς τὸ κράτος ἀποστολῆς, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὅτι τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἑτέρα ἄδεια ἡ ὁποία ἐχορηγήθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀνακαλεῖται ἢ ὅτι εἷς προξενικὸς λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος εἶναι πρόσωπον μὴ ἀρεστόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ κράτος ἀποστολῆς ἀνακαλεῖ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον, ἐὰν τοῦτο ἤρχισεν ἤδη τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του. Ἐὰν τὸ κράτος ἀποστολῆς δὲν ἐκπληρώσῃ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, τὸ κράτος διαμονῆς δύναται νὰ παύσῃ θεωροῦν τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ὡς προξενικὸν λειτουργὸν ἢ ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐὰν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κωλύεται ὅπως ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ἢ ἐὰν ἡ θέσις του εἶναι κενή, τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται νὰ διορίζῃ ὡς προσωρινῶς διευθύνοντα τὴν προξενικὴν ἀρχὴν προξενικὸν λειτουργὸν μιᾶς ἐκ τῶν προξενικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς· τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ προσώπου τούτου γνωστοποιεῖται ἐκ τῶν

προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἐφαρμόσιμοι καὶ ἐπὶ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὴν προξενικὴν ἀρχήν, ὁ ὁποῖος ἀπολαύει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ὅπως καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3. Ἐὰν τὰ προξενικὰ καθήκοντα ἀνατίθενται δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς ἕν τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς, τοῦτο ἀπολαύει πλήρως τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν ὁποίων δικαιοῦται.

Ἄρθρον 6.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνη δεκτός, ἔστω καὶ προσωρινῶς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, τὸ κράτος διαμονῆς ὑποχρεοῦται νὰ πληροφορήσῃ πάραυτα τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τῆς προξενικῆς περιφερείας καὶ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του καὶ τύχῃ τῆς ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένης μεταχειρίσεως.

Ἄρθρον 7.

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχουν παρὰ μόνον τὴν ὑπηκοότητα τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 8.

Γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς :

α) Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ ἄφιξίς των μετὰ τὸν διορισμόν των εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν, ἡ ὁριστικὴ ἀναχώρησίς των ἢ ἡ παῦσις τῶν καθηκόντων των, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μεταβολὴ ἀφορῶσα τὸ καθεστὼς τούτων, ἡ ὁποία δύναται νὰ συμβῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν·

β) Ἡ ἄφιξις καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀναχώρησις προσώπου τῆς οἰκογενείας μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἐὰν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι ἓν πρόσωπον γίνεται ἢ παύει νὰ εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας·

γ) ἡ ἄφιξις καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀναχώρησις τῶν μελῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ λῆξις τῆς ὑπηρεσίας των ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην·

δ) ἡ πρόσληψις καὶ ἡ ἀπόλυσις προσώπων τὰ ὁποῖα διαμένουν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς, ὡς μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ ὡς μελῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ ἁρμόδιοι ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους διαμονῆς χορηγοῦν δωρεὰν εἰς πάντα προξενικὸν λειτουργὸν ἔγγραφον βεβαιοῦν τὴν ταυτότητά του καὶ ἀναφέρον τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐκπληροῖ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν εἶναι οὔτε ὑπήκοοι οὔτε κάτοικοι τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἐφαρμόσιμοι ἐπὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Διευκολύνσεις, Προνόμια καὶ Ἀσυλίαι·

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ κράτος διαμονῆς παρέχει εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν πᾶσαν διευκόλυνσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων καὶ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ δύνανται τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ ἀσκοῦν τὴν ἐπίσημον δραστηριότητά των καὶ νὰ ἀπολαύουν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς μεταχειρίζεται τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς μετὰ τοῦ ὀφειλομένου εἰς τούτους σεβασμοῦ καὶ λαμβάνει ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίζῃ πᾶσαν προσβολὴν τοῦ προσώπου των, τῆς ἐλευθερίας των καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας των.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ ἔμβλημα τοῦ κράτους ἀποστολῆς φέρον κατάλληλον ἐπιγραφὴν διακρίνουσαν τὴν προξενικὴν ἀρχὴν δύναται νὰ τοποθετῆται ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ κτιρίου ἢ ἐπὶ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ ἐθνικὴ σημαία τοῦ κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ ὑψοῦται ἐπὶ τοῦ κτιρίου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν του μέσων, ὅταν ταῦτα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ κράτος διαμονῆς διευκολύνει ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν αὐτοῦ τὸ κράτος ἀποστολῆς, ὅπως ἀποκτήσῃ τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν χώρους καὶ εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης κατάλληλα οἰκήματα διὰ τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς δικαιοῦται, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς :

α) νὰ ἀποκτᾷ, κατέχῃ ἢ χρησιμοποιῇ οἰκόπεδα, κτίρια ἢ τμήματα κτιρίων προοριζόμενα διὰ τὰ γραφεῖα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ οἰκήματα τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

β) νὰ κατασκευάζῃ ἢ νὰ διαμορφώνῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὰ κτίρια τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἀγορασθέντων οἰκοπέδων·

γ) νὰ μεταβιβάζῃ τὴν κυριότητα τῶν οἰκοπέδων, τῶν κτιρίων ἢ τμημάτων τῶν κτιρίων τῶν οὕτω κτηθέντων ἢ κατασκευασθέντων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαλλάσσουν τὸ κράτος ἀποστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως τηρῇ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τοὺς περιορισμοὺς ἐπὶ θεμάτων δικαίου τῶν ἀκινήτων καὶ πολεοδομίας, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου κεῖνται τὰ οἰκόπεδα, τὰ κτίρια ἢ τὰ τμήματα κτιρίων προοριζόμενα διὰ τοὺς προξενικοὺς χώρους.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ προξενικοὶ χῶροι ὡς καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἶναι ἀπαραβίαστοι. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτοὺς παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ παρ' ἑνὸς τούτων ὑποδειχθέντος προσώπου.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς ἔχει τὴν εἰδικὴν ὑποχρέωσιν νὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ὥστε οἱ προξενικοὶ χῶροι νὰ μὴν ὑφίστανται εἰσβολὴν ἢ ζημίας καὶ ὥστε ἡ ἡσυχία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ μὴ διαταράσσεται καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά της νὰ μὴ μειώνεται.

Ἄρθρον 15.

Οἱ προξενικοὶ χῶροι, ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐπίπλωσίς των, τὰ πράγματα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἐπιτάξεως διὰ σκοποὺς ἐθνικῆς ἀμύνης ἢ δημοσίας ὠφελείας. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μία ἀπαλλοτρίωσις θὰ ἦτο ἀναγκαία διὰ τοὺς ἰδίους τούτους σκοπούς, ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ὀφείλουν νὰ λαμβάνωνται διὰ τὴν ἀποφυγὴν παντὸς ἐμποδίου εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων καὶ μία ἀντίστοιχος πραγματικὴ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ καταβάλλεται χωρὶς οὐδεμίαν καθυστέρησιν εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Οἱ προξενικοὶ χῶροι καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τῶν ὁποίων τὸ κράτος ἀποστολῆς εἶναι κύριος ἢ μισθωτὴς ἀπαλλάσσονται πάντων τῶν φόρων καὶ τελῶν, οἱασδήποτε φύσεως, κρατικῶν, τοπικῶν ἢ δημοτικῶν,

ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τελῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρεχομένων ἰδιαιτέρων ὑπηρεσιῶν.

2. Ἡ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων καὶ τελῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, βαρύνουν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον συνεβλήθη μὲ τὸ κράτος ἀποστολῆς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ προξενικὰ ἔγγραφα εἶναι ἀπαραβίαστα κατὰ πάντα χρόνον καὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει καὶ προστατεύει τὴν ἐλευθερίαν ἐπικοινωνίας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς διὰ πάντα ἐπίσημον σκοπόν. Ἐπικοινωνοῦσα μὲ τὴν Κυβέρνησιν τὰς διπλωματικὰς ἀποστολὰς καὶ τὰς λοιπὰς προξενικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ ἅπαντα τὰ κατάλληλα μέσα ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ τοὺς διπλωματικοὺς ἢ προξενικοὺς ταχυδρόμους καὶ τὰ κωδικοποιημένα ἢ κρυπτογραφημένα μηνύματα. Πάντως ὁ προξενικὸς σάκκος δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιῆται παρὰ μόνον διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν διπλωματικὴν ἀποστολὴν καὶ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιστᾷ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ ραδιοπομπὸν παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἶναι ἀπαραβίαστος.

3. Ὁ προξενικὸς σάκκος πρέπει νὰ φέρῃ εὐδιακρίτους ἐξωτερικὰς ἐνδείξεις τοῦ χαρακτῆρος του καὶ δὲν δύναται νὰ περιέχῃ παρὰ μόνον τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα προορίζονται ὅπως χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας.

4. Ὁ προξενικὸς σάκκος δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἀνοίγεται οὔτε νὰ παρακρατῆται. Πάντως ἐὰν αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς ἔχουν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ προξενικὸς σάκκος περιέχῃ ἄλλα ἀντικείμενα πλὴν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀνεφέρθησαν ἀνωτέρω, δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν ὅπως ὁ σάκκος ἀνοιχθῇ παρουσίᾳ αὐτῶν ὑπὸ ἑνὸς ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου τοῦ κράτους ἀποστολῆς. Ἐὰν ἡ αἴτησις αὐτὴ δὲν γίνῃ δεκτὴ ὁ σάκκος ἐπιστρέφεται εἰς τὸν τόπον προελεύσεώς του.

5. Ὁ προξενικὸς ταχυδρόμος ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐπίσημον ἔγγραφον βεβαιοῦν τὴν ἰδιότητά του καὶ καθορίζον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν προξενικὸν σάκκον δεμάτων. Δὲν δύναται νὰ εἶναι προξενικὸς ταχυδρόμος παρὰ μόνον ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς ὁ ὁποῖος δὲν κατοικεῖ ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ὁ προξενικὸς ταχυδρόμος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ ἀπολαύει τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ προσώπου του, μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ συλληφθῇ, οὔτε νὰ κρατηθῇ, οὔτε νὰ ὑποστῇ οἱασδήποτε μορφῆς περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

6. Ὁ προξενικὸς σάκκος δύναται νὰ παραδίδεται εἰς τὸν κυβερνήτην πλοίου ἢ ἀεροσκάφους. Ὁ κυβερνήτης πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ἐπίσημον ἔγγραφον ἐμφαῖνον τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὸν προξενικὸν σάκκον· πάντως οὗτος δὲν θὰ θεωρῆται ὡς προξενικὸς ταχυδρόμος. Ἓν μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύναται ἐλευθέρως νὰ παραλαμβάνῃ τὸν προξενικὸν σάκκον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ τὸν παραδίδῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαύει τῆς ποινικῆς, ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς ἑτεροδικίας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Ἀπολαύει τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ προσώπου του καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται οὔτε νὰ συλληφθῇ, οὔτε νὰ κρατηθῇ, οὔτε νὰ ὑποστῇ οἱασδήποτε μορφῆς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας του.

2. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ ἐκτὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύουν ποινικῆς, ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς ἑτεροδικίας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς διὰ τὰς τελεσθείσας κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των πράξεις. Δὲν δύνανται οὔτε νὰ συλληφθοῦν, οὔτε νὰ κρατηθοῦν, οὔτε νὰ ὑποστοῦν οἱασδήποτε μορφῆς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας των διὰ τὰς τελεσθείσας ἐκτὸς τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των πράξεις, παρὰ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν βαρέος ἐγκλήματος τιμωρουμένου κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς τῆς ὁποίας τὸ ἐλάχιστον ὅριον εἶναι τοὐλάχιστον πέντε ἔτη ἢ διὰ βαρυτέρας ποινῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως προερχομένης ἐκ μιᾶς ἀρχῆς τοῦ κράτους τούτου ἁρμοδίας ἐπὶ ποινικῶν θεμάτων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, δὲν δύνανται νὰ φυλακισθοῦν, οὔτε νὰ ὑποστοῦν οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς των ἐλευθερίας παρὰ μόνον εἰς ἐκτέλεσιν ὁριστικῆς ποινικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν ποινικῆς διώξεως ἢ συλλήψεως, κρατήσεως ἢ οἱασδήποτε μορφῆς περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιοῦν περὶ τούτου ἀμελλητὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

4. Ὅταν μία ποινικὴ διαδικασία κινῆται ἐναντίον μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, αὕτη διεξάγεται ταχέως καὶ κατὰ τρόπον παρενοχλοῦντα τὸ ὀλιγώτερον δυνατὸν τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἐντὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν πρόκειται :

α) Περὶ ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς ἀφορώσης ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατέχῃ τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

β) Περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης κληρονομίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐμφανίζεται ὡς ἐκτελεστὴς διαθήκης, διαχειριστής, κληρονόμος ἢ κληροδόχος, ἰδίῳ ὀνόματι καὶ ὄχι ἐν ὀνόματι τοῦ κράτους ἀποστολῆς·

γ) Περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης οἱανδήποτε ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων καθηκόντων του.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς περίπτωσιν ἀστικῆς ἀγωγῆς :

α) Ἀπορρεούσης ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων συμβάσεως τὴν ὁποίαν μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν συνῆψε ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κράτους ἀποστολῆς·

β) Ἐγερθείσης ὑπὸ τρίτου ἐπικαλουμένου ζημίαν προκληθεῖσαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὑπὸ αὐτοκινήτου, πλοίου ἢ ἀεροσκάφους.

Ἄρθρον 20.

1. Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύνανται νὰ καλοῦνται ὅπως καταθέτουν ὡς μάρτυρες τῇ αἰτήσει τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς. Πάντως οὐδὲν καταναγκαστικὸν μέτρον ἢ ἑτέρα κύρωσις δύναται νὰ λαμβάνεται ἔναντι τῶν προσώπων αὐτῶν.

2. Ἡ ἀρχὴ ἡ ὁποία ζητεῖ τὴν μαρτυρίαν ὀφείλει νὰ ἀποφεύγῃ ὅπως παρενοχλῇ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ἢ ὑπάλληλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Αὕτη δύναται νὰ λαμβάνῃ τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσίν του εἰς τὴν κατοικίαν του ἢ εἰς προξενικὴν ἀρχὴν ἢ νὰ δέχεται ἔγγραφον δήλωσιν ἐκ μέρους του, ὁσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν.

3. Τὰ μέλη μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέτουν ἐπὶ γεγονότων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν

ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των καὶ νὰ προσκομίζουν τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἐπίσημα ἔγγραφα. Ἔχουν ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνοῦνται νὰ καταθέτουν ὡς πραγματογνώμονες διὰ θέματα ἐθνικοῦ δικαίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται νὰ παραιτῆται τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἄρθρα 19 καὶ 20. Ἡ παραίτησις αὕτη πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ρητὴ καὶ νὰ ἀνακοινοῦται ἐγγράφως εἰς τὸ κράτος διαμονῆς.

2. Ἐὰν ἕνας προξενικὸς λειτουργὸς ἢ ἕνας προξενικὸς ὑπάλληλος ἐγείρῃ ἀγωγὴν εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἀπήλαυε τῆς ἑτεροδικίας, δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἑτεροδικίαν ἔναντι πάσης ἀνταγωγῆς, ἀμέσως συνδεομένης πρὸς τὴν κυρίαν ἀγωγήν.

3. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἑτεροδικίας διὰ μίαν ἀστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀγωγὴν δὲν θεωρεῖται ὡς παραίτησις ἀπὸ τῆς ἀσυλίας ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Διὰ τὰ τοιαῦτα μέτρα ἐκτελέσεως μία χωριστὴ παραίτησις εἶναι ἀναγκαία.

Ἄρθρον 22.

Τὸ κράτος διαμονῆς ἀπαλλάσσει τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πάσης στρατιωτικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπιτάξεων, συνεισφορῶν, στρατιωτικῶν καταλυμάτων, κλπ. ἢ ἄλλων προσωπικῶν παροχῶν δημοσίας ὠφελείας.

Ἄρθρον 23.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπαλλάσσονται ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ θεμάτων καταγραφῆς τῶν ἀλλοδαπῶν, ἀδειῶν διαμονῆς καὶ ἀδειῶν ἐργασίας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν διατυπώσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τοὺς ἀλλοδαπούς.

Ἄρθρον 24.

1. Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπαλλάσσονται πάντων τῶν φόρων καὶ τελῶν, κρατικῶν, τοπικῶν καὶ δημοτικῶν μὲ τὴν ἐξαίρεσιν :

α) Τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως οὗτοι κανονικῶς ἐνσωματοῦνται ἐντὸς τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν·

β) Τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς·

γ) Τῶν φόρων κληρονομίας καὶ μεταβιβάσεως τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ κράτους διαμονῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 26·

δ) Τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ παντὸς εἴδους ἰδιωτικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν πηγήν των ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς·

ε) Τῶν τελῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν·

στ) Τῶν τελῶν μεταγραφῆς, δικαστικῶν, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16.

2. Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὰ χρησιμοποιοῦντα πρόσωπα τῶν ὁποίων αἱ ἀποδοχαὶ καὶ οἱ μισθοὶ δὲν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος εἰς τὸ κράτος διαμονῆς ὀφείλουν νὰ τηροῦν τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ ἐν λόγῳ κράτους ἐπιβάλλουν προκειμένου περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 25.

1. Συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμούς του, τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον καὶ χορηγεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς δασμοῦ, τέλους καὶ ἑτέρας σχετικῆς ὀφειλῆς πλὴν τῶν ἐξόδων ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς καὶ συναφῶν ἐξόδων δι' ἀναλόγους ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς :

α) Τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐπίσημον χρῆσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

β) Τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐγκατάστασίν του εἰδῶν.

2. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύουν τῶν ἀπαλλαγῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν πρώτην των ἐγκατάστασιν ἀντικείμενα.

3. Ἐντὸς τοῦ ὅρου «ἀντικείμενα» περιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα.

4. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐλέγχου τῶν προσωπικῶν των ἀποσκευῶν ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι ὑποψίας ὅτι αὗται περιέχουν ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀπαλλαγὰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν παράγραφον 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἡ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανονισμοὺς καθάρσεως τοῦ κράτους διαμονῆς. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ ἔλεγχος δὲν πρέπει νὰ γίνεται παρὰ μόνον παρουσίᾳ τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, τοῦ μέλους τῆς οἰκογενείας του ἢ τοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου των.

Ἄρθρον 26.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ κράτος διαμονῆς :

α) Ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κινητῶν τοῦ ἀποθανόντος, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐκτήθησαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενον μιᾶς ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου.

β) Δὲν εἰσπράττει φόρους κληρονομίας οὔτε φόρους μεταβιβάσεως ἐπὶ τῶν κινητῶν, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὠφείλετο μόνον εἰς τὴν παραμονὴν ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου τοῦ ἀποθανόντος ὡς μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 27.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν αὐτοῦ τῶν ἀφορώντων τὰς ζώνας ἐντὸς τῶν ὁποίων διὰ λόγους κρατικῆς ἀσφαλείας ἀπαγορεύεται ἢ ἐλέγχεται ἡ εἴσοδος, τὸ κράτος διαμονῆς ἐξασφαλίζει εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὴν ἐλευθερίαν κυκλοφορίας καὶ μετακινήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

Ἄρθρον 28.

Τὰ μεταφορικὰ μέσα τὰ ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς καὶ προοριζόμενα διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ τὰ ὁποῖα ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ὀφείλουν νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 29.

Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἀπολαύουν τῶν προνομίων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 19 παράγραφος 3, 20 παράγραφος 3, 22, 23, 24, 25 παράγραφος 1 ἐδ. β' καὶ παράγραφος 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους διαμονῆς, δὲν κατοικοῦν εἰς τὸ κράτος τοῦτο καὶ δὲν ἀσκοῦν οὐδεμίαν κερδοσκοπικὴν δραστηριότητα. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαύουν τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ προσώπου των τοῦ προβλεπομένου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 19 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 30.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὰ ὁποία εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν συνήθη κατοικία των εἰς τὸ κράτος τοῦτο, δὲν ἀπολαύουν τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 20.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Προξενικὰ Καθήκοντα.

Ἄρθρον 31.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νὰ προστατεύουν τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ προασπίζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τούτων.

2. Συμβάλλουν ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν, οἰκονομικῶν, ναυτιλιακῶν, τουριστικῶν, μορφωτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ κράτους διαμονῆς, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προάγουν εἰς τοὺς τομεῖς τούτους τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν κρατῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του ἐντὸς τῆς προξενικῆς του περιφερείας. Πάντως, εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, δύναται νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του ἐκτὸς τῆς τοιαύτης περιφερείας μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται ν' ἀπευθύνεται πρὸς:

α) Τὰς ἁρμοδίας τοπικὰς ἀρχὰς τῆς προξενικῆς περιφερείας·

β) Τὰς ἁρμοδίας κεντρικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν τοῦτο οἱ νόμοι, κανονισμοὶ καὶ ἔθιμα τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι.

Ἄρθρον 33.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἀντὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ἵνα διασφαλίζῃ τὴν προσήκουσαν νομικὴν ἐκπροσώπησιν εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ πρόσωπα αὐτά, λόγω ἀπουσίας των ἢ διὰ πᾶσαν ἄλλην αἰτίαν, δὲν δύνανται νὰ προασπίσουν ἐγκαίρως τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντά των.

2. Ἡ ἐκπροσώπησις, περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, παύει τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκπροσωπούμενος ὁρίζει τὸν πληρεξούσιόν του ἢ ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων του.

Ἄρθρον 34.

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται:

α) Νὰ ἐγγράφουν εἰς μητρῷα τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς·

β) Νὰ ἐκδίδουν εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς διαβατήρια ἢ ἄλλα ταξιδιωτικὰ ἔγγραφα, νὰ τὰ ἀνανεώνουν, νὰ ἐπιφέρουν εἰς αὐτὰ ἄλλας τροποποιήσεις ὡς καὶ νὰ τὰ ἀκυρώνουν·

γ) Νὰ χορηγοῦν θεωρήσεις εἰσόδου εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 35.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νὰ συντάσσουν ἢ νὰ ἐκδίδουν ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως ἢ θανάτου ἢ πάσης ἄλλης πράξεως σχετικῆς πρὸς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

2. Ἡ σύνταξις τῶν πράξεων περὶ τῶν ὁποίων ἡ παράγραφος 1 δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς τοῦ καθήκοντος ὅπως συμμορφώνωνται πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων.

3. Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς κατόπιν αἰτήσεως διαβιβάζουν ἀμελλητὶ καὶ ἀνεξόδως εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν δι' ἐπίσημον χρῆσιν, τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἐγγράφων περὶ προσωπικῆς καταστάσεως, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 36.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νά:

α) δέχωνται, συντάσσουν καὶ ἐπικυρώνουν τὰς δηλώσεις τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς·

β) δέχωνται, συντάσσουν καὶ ἐπικυρώνουν τὰς διατάξεις τελευταίας βουλήσεως καὶ λοιπὰ ἔγγραφα πιστοποιοῦντα μονομερεῖς δικαιοπραξίας συναπτομένας ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου·

γ) ἐπικυρώνουν τὰ ἔγγραφα, τὰς ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας ἐπὶ ἐγγράφων τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς·

δ) ἐπικυρώνουν πάντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐπικυρώνουν τὰ ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν ἐγγράφων τούτων·

ε) μεταφράζουν ἔγγραφα καὶ βεβαιώνουν τὴν ἀκριβῆ μετάφρασιν·

στ) συντάσσουν καὶ ἐπικυρώνουν τὰς μεταξὺ ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς συναπτομένας συμβάσεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀφοροῦν τὴν κτῆσιν, μεταβίβασιν ἢ ἀπόσβεσιν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς·

ζ) συντάσσουν καὶ ἐπικυρώνουν συμβάσεις οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότης τῶν μερῶν, ἐὰν αἱ συμβάσεις αὐταὶ ἀφοροῦν πράγματα ἢ δικαιώματα κείμενα ἐντὸς τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ἐὰν αὗται πρόκειται νὰ παράγουν ἔννομα ἀποτελέσματα ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου·

η) ἐκδίδουν πιστοποιητικὰ προελεύσεως διὰ τὰ ἐμπορεύματα·

θ) δημοσιεύουν ἐντὸς τῶν προξενικῶν καταστημάτων ἀνακοινώσεις σχετικὰς πρὸς πᾶν ζήτημα ἀφορῶν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἢ συμφέροντα ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Τὰ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου απαριθμούμενα, ἔγγραφα, συντασσόμενα, ἐπικυρούμενα ἢ θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, λογίζονται ὡς ἐπίσημα ἔγγραφα, δεόντως κεκυρωμένα καὶ κέκτηνται τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν καὶ παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπικυρούμενα ἔγγραφα, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντως ὅτι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 37.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νὰ δέχωνται πρὸς φύλαξιν ἔγγραφα, χρήματα καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα τοὺς παραδίδονται ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ δέχωνται, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποστολῆς των, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν, ἀντικείμενα ἀπολεσθέντα ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς των ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 38.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς, νὰ δέχεται παρὰ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἑκουσίας καταθέσεις ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς διαδίκων μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ νὰ τοὺς ἐπιδίδῃ ἔγγραφα δικαστικὰ καὶ ἐξώδικα. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων αὐτῶν ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιῇ ἢ νὰ ἀπειλῇ ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ μέσα ἐξαναγκασμοῦ.

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὴν προξενικὴν ἀρχήν, ὁσάκις ὑφίσταται ἀνάγκη ὀργανώσεως τῆς ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας ἑνὸς ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ἀνηλίκου ἢ ἔχοντος περιωρισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν ἢ ἐξασφαλίσεως τῆς προστασίας πραγμάτων κειμένων ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ τὰ ὁποῖα ὁ ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαχειρισθῇ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

2. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν προκειμένου περὶ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπουμένων θεμάτων μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προτείνουν πρόσωπα ἵνα ἐνεργήσουν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

Ἄρθρον 40.

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ πάντα ὑπήκοον τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, νὰ τοῦ παρέχουν συνδρομὴν καὶ συμβουλάς, καί, εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, νὰ τοῦ ἐξασφαλίζουν νομικὴν συνδρομήν. Τὸ κράτος διαμονῆς οὐδόλως περιορίζει τὰς δυνατότητας ἐπικοινωνίας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς μὲ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν οὔτε τὴν πρόσβασιν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 41.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἐνημερώνεται ἀμελλητὶ καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς περὶ τῆς συλλήψεως τῆς κρατήσεως ἢ παντὸς ἄλλου μέτρου στερητικοῦ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον ἤθελε πλήξει ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας του.

2. Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένην περίπτωσιν, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς εὐθὺς ὡς ἐνημερωθῇ δικαιοῦται νὰ σπεύδῃ πλησίον τοῦ ὑπηκόου τούτου καὶ νὰ συννενοῆται μαζί του πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ὑπεράσπισίν του. Ἐν συνεχείᾳ αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς παρέχουν, εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπισκέπτεται τὸν ἐν λόγῳ ὑπήκοον εἰς λογικὰ χρονικὰ διαστήματα. Πᾶσα εἰδοποίησις τοῦ ὑπηκόου τούτου προοριζομένη διὰ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν διαβιβάζεται ἀμελλητὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπιμελείᾳ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Ὁσάκις ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐκτίη, συνεπείᾳ καταδίκης στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ τὸν ἐπισκέπτεται καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μετ' αὐτοῦ.

4. Αἱ ἐπισκέψεις περὶ τῶν ὁποίων αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, λαμβάνουν χώραν συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς. Ἐξυπακούεται ὅτι οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ αὐτοὶ δέον νὰ μὴ παρεμποδίζουν τὴν ἄσκησιν τῶν ἐν λόγῳ προξενικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 42.

Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ ἁπάντων τῶν ἀτυχημάτων τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 43.

Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 44.

1. Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ κράτους διαμονῆς εἰδοποιοῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου κληρονομίας ἐν συνεχείᾳ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότης τοῦ ἀποβιώσαντος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ ἔχῃ ἔννομον συμφέρον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ κληρονόμου, δικαιούχου ἢ κληροδόχου.

2. Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τὰ ὁποῖα προβλέπονται ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους τούτου, διὰ νὰ διαφυλάττουν τὴν κληρονομίαν καὶ διὰ νὰ διαβιβάζουν εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τὸ ἀντίγραφον τῆς διαθήκης ἐὰν συνετάγη τοιαύτη ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος, ὡς καὶ ἁπάσας τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχουν σχετικῶς πρὸς τοὺς δικαιούχους, τὴν κατοικίαν των καὶ τὴν διαμονήν των, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς κληρονομίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ποσῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων. Εἰδοποιοῦν ἐπίσης περὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς κληρονομικῆς διαδικασίας ἢ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διαδικασίας αὐτῆς.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς εἶναι ἐξουσιοδοτημένος αὐτεπαγγέλτως, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδεικνύῃ πληρεξούσιον ἔγγραφον, νὰ ἐκπροσωπῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς, ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς δικαιοῦχον μιᾶς κληρονομίας ἢ ἔχοντα ἀξίωσιν ἐπὶ μιᾶς κληρονομίας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κληρονόμος αὐτὸς ἀπουσιάζει ἢ δὲν ὥρισε τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

4. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ:

α) τὴν διαφύλαξιν τῆς κληρονομίας, τὴν ἐπίθεσιν σφραγίδων ὡς καὶ τὴν ἄρσιν των, τὴν λῆψιν μέτρων ἐν ὄψει τῆς διαφυλάξεως τῆς κληρονομίας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ διορισμοῦ διαχειριστοῦ τῆς κληρονομίας, ὡς καὶ νὰ μετέχῃ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτάς·

β) τὴν πώλησιν πραγμάτων ἀποτελούντων μέρος τῆς κληρονομίας, ὡς καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς διὰ τὴν πώλησιν ταύτην ὁρισθείσης ἡμερομηνίας διὰ νὰ δύναται νὰ παρευρίσκεται εἰς αὐτήν.

5. Κατὰ τὸ πέρας τῆς κληρονομικῆς διαδικασίας ἢ ἄλλων ἐπισήμων διατυπώσεων, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς εἰδοποιοῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, τελῶν καὶ φόρων τοῦ μεταβιβάζουν ἐντὸς προθεσμίας 3 μηνῶν τὴν κληρονομίαν ἢ τὰ ἀτομικὰ μερίδια τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύει.

6. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀξία τῆς κληρονομίας εἶναι μικρᾶς σημασίας, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητῇ ὅπως τοῦ ἀποδίδωνται τὰ κληρονομικὰ ἀγαθά. Δικαιοῦται τότε νὰ τὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα.

7. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐν ὄψει ἀποστολῆς πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα τὰ ἀτομικὰ μερίδια καὶ τὰς κληροδοσίας αἱ ὁποῖοι περιέρχονται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς, μὴ διαμένοντας εἰς τὸ κράτος διαμονῆς, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ὑπὸ μορφὴν ἀποζημιώσεων, συντάξεων, κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, καθυστερουμένων μισθῶν καὶ ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων.

8. Ἡ ἀποστολὴ πραγμάτων καὶ ἐνεργητικοῦ εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιῆται εἰ μὴ μόνον συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 45.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς, μὴ κατοικῶν, ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἤθελεν ἀποβιώσει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου, τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀποβιώσαντος ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἄνευ εἰδικῆς διαδικασίας εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς καταβάλλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ κράτος διαμονῆς συνομολογηθέντα χρέη μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ἀποδοθέντων ἀντικειμένων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 44 παράγραφος 8 ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων περὶ τῶν ὁποίων ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 46.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται νὰ παρέχουν παντὸς εἴδους συνδρομὴν εἰς τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τούτων κατὰ τὴν παραμονήν των εἰς τὰ χωρικὰ ἢ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ κράτους διαμονῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν λιμένων εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τῶν πλοίων αὐτῶν. Δύνανται νὰ ἀπολαύουν τοῦ δικαιώματος ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου ἔναντι τῶν πλοίων τοῦ κράτους αὐτοῦ καὶ τῶν πληρωμάτων των. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύνανται ἐπίσης νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ δέχωνται τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τούτων.

2. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς δὲν παρεμποδίζουν τὰ ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ληφθέντα μέτρα ἔναντι τῶν πλοίων τοῦ κράτους τούτου καὶ τῶν πληρωμάτων των. Κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοιούτων καθηκόντων ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητῇ τὴν βοήθειαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 47.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἀποστολῆς οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δικαιοῦνται :

α) ν' ἀνακρίνουν τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου ἢ πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ πληρώματος, νὰ ἐπαληθεύουν, δέχωνται καὶ θεωροῦν τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, νὰ δέχωνται τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον καὶ τὸ ταξίδιον δηλώσεις, ὡς καὶ νὰ χορηγοῦν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς εἰσόδου, τῆς παραμονῆς καὶ τῆς ἐξόδου τοῦ πλοίου ἔγγραφα·

β) νὰ παρεμβαίνουν ἐν ὄψει ρυθμίσεως ἢ διευκολύνσεως τῆς ρυθμίσεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς παντὸς εἴδους διαφορῶν μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς συμβάσεις προσλήψεως καὶ τοὺς ὅρους ἐργασίας διαφορῶν·

γ) νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις σχετικὰς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ πληρώματος·

δ) νὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ διασφαλίζουν τὴν νοσηλείαν εἰς νοσοκομεῖον καὶ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τοῦ πλοιάρχου ἢ παντὸς ἄλλου μέλους τοῦ πληρώματος·

ε) νὰ δέχωνται, συντάσσουν ἢ ὑπογράφουν παντὸς εἴδους πιστοποιητικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν ἐθνικότητα, τὴν κυριότητα καὶ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα, τὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἑνὸς πλοίου·

στ) νὰ παρέχουν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου ἢ εἰς πᾶν ἄλλον μέλος τοῦ πληρώματος εἰς τὰς σχέσεις των μὲ τὰ δικαστήρια καὶ λοιπὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν νὰ τοὺς ἐξασφαλίζουν τὴν νομικὴν συνδρομήν, τὴν συνδρομὴν διερμηνέως ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου·

ζ) νὰ λαμβάνουν πᾶν χρήσιμον μέτρον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς τάξεως ἐπὶ τοῦ πλοίου·

η) νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ ναυτιλιακῶν θεμάτων ἐπὶ πλοίου τοῦ κράτους τούτου.

Ἄρθρον 48.

1. Τὰ δικαστήρια καὶ αἱ λοιπαὶ ἁρμόδιοι ἐπὶ δικαστικῶν θεμάτων ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς, δὲν δύνανται νὰ ἀσκήσουν τὴν δικαιοδοσίαν των ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγκλημάτων τελεσθέντων ἐπὶ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολούθων περιπτώσεων :

α) ἐγκλημάτων τελεσθέντων εἴτε ὑπὸ ἢ κατὰ ὑπηκόου τοῦ κράτους διαμονῆς, εἴτε ὑπὸ ἢ κατὰ παντὸς προσώπου μὴ μέλους τοῦ πληρώματος·

β) ἐγκλημάτων διαταραζόντων τὴν ἡσυχίαν ἢ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος ἢ τῶν χωρικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ὑδάτων τοῦ κράτους διαμονῆς·

γ) ἐγκλημάτων παραβιαζόντων τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς τοὺς ἀφορῶντας τὴν δημοσίαν ὑγείαν, τὴν διάσωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν μετανάστευσιν, τοὺς τελωνειακοὺς κανονισμούς, τὴν ρύπανσιν τῆς θαλάσσης ἢ τὴν παράνομον διακίνησιν ναρκωτικῶν·

δ) ἐγκλημάτων τιμωρουμένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, τῆς ὁποίας τὸ ἐλάχιστον ὅριον εἶναι 5 ἔτη ἢ διὰ βαρυτέρας ποινῆς.

2. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις αἱ ὡς ἄνω ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνεργοῦν εἰμὴ μόνον κατόπιν αἰτήσεως ἢ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ.

Ἄρθρον 49.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δικαστήριον ἢ πᾶσα ἄλλη ἀρχὴ τοῦ κράτους διαμονῆς ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ συλλάβουν ἢ νὰ κρατήσουν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς τὸν πλοίαρχον, ἄλλο μέλος τοῦ πληρώματος, ἐπιβάτην τοῦ πλοίου τούτου ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπήκοος τοῦ κράτους διαμονῆς, ἢ νὰ κατάσχουν πρᾶγμα εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ νὰ διεξάγουν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίσημον ἔρευναν, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν περὶ τούτου τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ἐντὸς προθεσμίας τοιαύτης, ὥστε νὰ δύναται νὰ εἶναι παρὼν ἐπὶ τοῦ πλοίου πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ἑνὸς τοιούτου μέτρου. Ἐὰν εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν εἰδοποιήσουν ἐκ τῶν προτέρων, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς τὸν εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸ ταχύτερον καὶ πάντως ὄχι βραδύτερον ἀπὸ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν μέτρων τούτων. Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς διευκολύνουν τὸν προξενικὸν λειτουργόν, ὅπως ἐπισκέπτεται τὸ συλληφθὲν ἢ κρατούμενον πρόσωπον, ὡς καὶ ὅπως ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ προσώπου τούτου καὶ ὅπως λαμβάνῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου ἢ πλοίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ τοῦ συνήθους ἐλέγχου, ὁ ὁποῖος διενεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ θεμάτων διαβατηρίων, τελωνείων, δημοσίας ὑγείας, ρυπάνσεως θαλάσσης καὶ διασώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἰς τὴν θάλασσαν ἢ προκειμένου περὶ παντὸς ἄλλου διαβήματος τὸ ὁποῖον γίνεται κατόπιν αἰτήσεως ἢ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 50.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μέλος τοῦ πληρώματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπήκοος τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐγκαταλείπει, ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ πλοιάρχου, τὸ πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, παρέχουν τὴν βοήθειάν των διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ προσώπου τούτου.

Ἄρθρον 51.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ἀνέρχεται ἐπὶ παντὸς πλοίου κατευθυνομένου εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους ἀποστολῆς, προκειμένου νὰ λάβῃ τὰς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ χορηγῇ καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὰ ἀπαιτούμενα, δυνάμει τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ἔγγραφα διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πλοίου εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους τούτου, ὡς καὶ νὰ διαβιβάζῃ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους ἀποστολῆς τὰς αἰτουμένας ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων πληροφορίας.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐὰν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ναυαγήσῃ, ὑποστῇ ζημίας, ἐξωκείλῃ, προσαράξῃ ἐπὶ τῆς ὄχθης, ὑποστῇ πᾶσαν ἄλλην ἀβαρίαν ἐντὸς τῶν χωρικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ὑδάτων τοῦ κράτους διαμονῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν λιμένων, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους αὐτοῦ πληροφοροῦν περὶ τούτου ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Εἰς τὰς ἀπαριθμουμένας εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διασώσεως καὶ τῆς προστασίας τοῦ πλοίου, τῶν ἐπιβατῶν, τοῦ πληρώματος, τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, τῶν προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπίσης πρὸς ἀποφυγὴν πάσης προσβολῆς τῆς κυριότητος καὶ πάσης ἀταξίας ἐπὶ τοῦ πλοίου ὡς καὶ τὴν ἄρσιν των. Τὰ μέτρα ταῦτα λαμβάνονται ἐπίσης ἔναντι ἀντικειμένων ἀποτελούντων μέρος τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου του καὶ ἐκτιναχθέντων ἐκτὸς τοῦ σκάφους. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων.

Αἱ ἐν λόγῳ ἀρχαὶ παρέχουν τὴν βοήθειάν των εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν διὰ νὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα συνεπάγεται ἡ ἀβαρία, ἡ προσάραξις ἢ τὸ ναυάγιον. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ζητῇ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς, ὅπως λαμβάνουν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν διάσωσιν καὶ προστασίαν τοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματός του, τῶν ἐπιβατῶν, τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου του, τῶν προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τοῦ πλοίου. Τὰ μέτρα ταῦτα λαμβάνονται ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου.

3. Ὁσάκις ναυαγήσαν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὁ ἐξοπλισμός του, τὸ φορτίον του, αἱ προμήθειαί του ἢ λοιπὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνευρίσκωνται ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῶν ἢ μεταφέρωνται εἰς τὸν λιμένα τοῦ κράτους τούτου καὶ οὔτε ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου, οὔτε ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν εἶναι παρόντες ἢ δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἀποφάσεις ἐχούσας ὡς σκοπὸν τὴν διατήρησίν των ἢ τὴν διαχείρισίν των, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ λαμβάνῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ πλοιοκτήτου, τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὁ πλοιοκτήτης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐὰν ἦτο παρών.

4. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μέτρα, προκειμένου περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ προερχομένου ἐκ πλοίου ἢ ἐκ τοῦ φορτίου, οἱαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ἡ ἐθνικότης του, ἀγομένου εἰς λιμένα ἢ ἀνευρισκομένου ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἢ ἐγγὺς τῶν ἀκτῶν ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποστάντος ἀβαρίαν, τοῦ προσαράξαντος ἢ ναυαγήσαντος πλοίου. Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς ὀφείλουν νὰ πληροφοροῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς τοιούτου ἀντικειμένου.

5. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ μετέχῃ εἰς τὴν ἔρευναν ἡ ὁποία ἄρχεται πρὸς διακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἀβαρίας, τῆς προσαράξεως ἢ τοῦ ναυαγίου.

6. Εἰς ἀπάντησιν τῆς αἰτήσεως τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς παρέχουν τὴν βοήθειαν τὴν ἀπαραίτητον διὰ νὰ δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τὰ ὁποῖα συνεπάγεται ἡ ἀβαρία τοῦ πλοίου.

7. Οἱ τελωνειακοὶ δασμοὶ ἢ τὰ λοιπὰ παρόμοια τέλη δὲν ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς εἰς τὸ ὑποστὰν ἀβαρίαν πλοῖον, τὸ φορτίον του ἢ τὰς προμηθείας του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν χρησιμοποιοῦνται ἢ καταναλίσκονται ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ πληρώματος πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀποθνήσκῃ ἢ ἐξαφανίζεται ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ εἰς τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἀντικαταστάτης του, ὡς καὶ ὁ προξενικὸς λειτουργὸς τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἶναι οἱ μόνοι ἁρμόδιοι ὅπως συντάξουν τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀντικειμένων, ἀξιῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα κατελείφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος ἢ τοῦ ἐξαφανισθέντος καὶ ὅπως προβοῦν εἰς τὰς λοιπὰς ἐνεργείας τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πραγμάτων καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσίν των πρὸς τὸν σκοπὸν ρευστοποιήσεως τῆς κληρονομίας. Πάντως, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἢ ὁ ἐξαφανισθεὶς εἶναι ὑπήκοος τοῦ κράτους διαμονῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἀντικαταστάτης του συντάσσει τὴν ἔκθεσιν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπιστώσεως τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἐξαφανίσεως. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπιδίδεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἁρμόδιοι διὰ τὴν πραγματοποίησιν παντὸς εἴδους ἐνεργειῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, διὰ τὴν ρευστοποίησιν τῆς κληρονομίας. Αἱ ἀρχαὶ αὗται πληροφοροῦν περὶ τῶν ἐνεργειῶν των τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 54.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 46,47,48,49,50,51,52 καὶ 53 ἐφαρμόζονται ἐπίσης προκειμένου περὶ τῶν ἀεροσκαφῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς, εἰς οἵαν ἔκτασιν αὗται εἶναι ἐφαρμόσιμοι.

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς δικαιώματα καὶ τέλη εἰς ἀντάλλαγμα παρεχομένων προξενικῶν ὑπηρεσιῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Τὰ εἰσπραττόμενα διὰ τὰς παρασχεθείσας προξενικὰς ὑπηρεσίας ποσά, περὶ τῶν ὁποίων ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ τέλους τοῦ κράτους διαμονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Γενικαὶ καὶ Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 56.

1. Ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηροῦν τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, χωρὶς νὰ θίγωνται τὰ προνόμια καὶ αἱ ἀσυλίαι των.

2. Οἱ προξενικοὶ χῶροι δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 57.

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δύνανται νὰ ἐκπληροῦν παντὸς εἴδους ἕτερα προξενικὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀναθέτει τὸ κράτος ἀποστολῆς, ἐὰν ταῦτα δὲν εἶναι ἀντίθετα πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 58.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ προξενικὰ καθήκοντα ἀσκοῦνται ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς.

2. Τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν μελῶν τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τῶν τοποθετηθέντων εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς, γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Τὰ μέλη τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς, περὶ τῶν ὁποίων ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐξακολουθοῦν ἀπολαύοντα τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν ὁποίων ἀπολαύουν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διπλωματικῆς των ἰδιότητος.

Ἄρθρον 59.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς κύρωσιν καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν εἰς Ἀθήνας.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἰσχύουσα δι' ἀόριστον χρονικὸν διάστημα. Δύναται νὰ καταγγελθῇ, διὰ γνωστοποιήσεως, ὑπὸ ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ παύσῃ ἰσχύουσα ἐντὸς ἕξι μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καταγγελίας.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς Βαρσοβίαν τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1977 εἰς διπλοῦν, εἰς τὴν ἑλληνικήν, πολωνικὴν καὶ γαλλικήν, τῶν τριῶν κειμένων ἐχόντων τὸ αὐτὸ κῦρος. Εἰς περίπτωσιν διαφορᾶς τὸ γαλλικὸν κείμενον ὑπερισχύει.

Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Διὰ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας
Δ.Σ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ	E. WOJTASZEK

Ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1977

Ἐξοχώτατε,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὑπογραφείσης σήμερον, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαπιστώσω ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων καθορίζεται διὰ συμφωνίας τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀναλόγως τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ πλευρὰ δέχεται τὴν πρότασιν ταύτην, προτείνω ὅπως ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐξοχότητός Σας ἀποτελέσουν τὴν Συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ταυτοχρόνως μὲ τὴν Προξενικὴν Σύμβασιν καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἰδίαν μὲ αὐτὴν ἰσχύν.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ὑψηλῆς ἐκτιμήσεώς μου.

EMIL WOJTASZEK

Πρὸς τὴν Α.Ε.
κ. Δ.Σ. Μπίτσιον
Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν

Ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1977

Ἐξοχώτατε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν ἐπιστολήν Σας ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον εἶναι τὸ ἀκόλουθον :

«Ἐξοχώτατε,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὑπογραφείσης σήμερον, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαπιστώσω ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων καθορίζεται διὰ συμφωνίας τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀναλόγως τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ πλευρὰ δέχεται τὴν πρότασιν ταύτην προτείνω ὅπως ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐξοχότητός Σας ἀποτελέσουν τὴν Συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ταυτοχρόνως μὲ τὴν Προξενικὴν Σύμβασιν καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἰδίαν μὲ αὐτὴν ἰσχύν.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ὑψηλῆς ἐκτιμήσεώς μου».

Εἰς ἀπάντησιν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωστοποιήσω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πλευρὰ συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ὑψηλῆς ἐκτιμήσεώς μου.

Δ.Σ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Πρὸς τὴν Α.Ε.
κ. EMIL WOJTASZEK
Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν

CONVENTION CONSULAIRE

entre la République Hellénique et la République Populaire de Pologne.

Le Président de la République Hellénique et le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne.

animés du désir de développer et de raffermir les rapports amicaux traditionnels entre les deux pays,

désireux de poursuivre le développement de la coopération et des relations consulaires,

ont résolu de conclure une Convention consulaire et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet :

Le Président de la République Hellénique.

Monsieur Dimitri S. Bitsios Ministre des Affaires Etrangères.

Les Conseil d' Etat de la République Populaire de Pologne.

Monsieur Emil Wojtaszek, Ministre des Affaires Enrangères.

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins - pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE 1er

Definitions

Article 1

1. Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s' entendent comme il est précisé ci - dessous :

a) «Poste consulaire» s' entend de tout consulat général, consulat ou vice - consulat et toute agence consulaire;

b) «Circonscription consulaire» s' etend du territoire attribué à un poste pour l' exercice des fonctions consulaires;

c) «Chef de poste consulaire» s' entend de la personne chargée d' agir en cette qualité

d) «Foctionnaire consulaire» s' entend de toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée en cette qualité de l' exercice des fonctions consulaires;

e) «Employé consulaire» s' entend de toute personne employée dans les services administratifs ou techniques, ainsi que d' une personne affectée au service domestique d' un poste consulaire;

f) «Membre du poste consulaire» s' entend des fonctionnaires consulaires et des employés consulaires;

g) «Membre du personnel privé» s' entend d' une personne employée exclusivement au service privé d' un membre du poste consulaire;

h) «Membre de la famille» s' entend du conjoint du membre du poste consulaire, de ses enfants et de ses parents, ainsi que des enfants et de ses parents, du conjoint, à condition que ceux-ci fassent partie de son ménage et restent à la charge du membre du poste consulaire;

i) «Locaux consulaires» s' entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant, qui, quel qu' en soit le propiétaire, sont utilisés exclusivement aux fins du poste consulaire;

j) «Archives consulaires» s' entend de tous les papiers, documents, correspodance, livres, films, rubans magnétiques et registres du poste consulaires, ainsi que du matériel des chiffres et des codes, les fichiers et les meubles destinés à les proteger et à les conserver;

k) «Correspondance officielle» s'entend de toute correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions;

l) «Navire de l'Etat d'envoi» s'entend de toute unité flottante, autorisée à battre pavillon de l'Etat d'envoi ou bien enregistrée dans cet Etat, à l'exception des bâtiments de guerre;

m) «Aéronef de l' Etat d' envoi» s' entend de toute unité aérienne enregistrée dans l' Etat d' envoi et autorisée à se servir de l' insigne indiquant l' appartenance à cet Etat, à l' exception des avions militaires.

2. Les dispositions de la présente Convention applicables aux ressostissants de l' Etat d' envoi sont également applicables aux personnes juridiques, y compris les sociétés commerciales, qui sont fondées conformément aux lois et réglements en vigueur dans l' Etat d' envoi et qui ont leur siège dans cet Etat.

TITRE II

Etablissement des postes consulaires et nomination des fonctionnaires et des employés consulaires.

Article 2

1 Un poste consulaire ne peut être établi sur le

territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

2. Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription sont fixés d'un commun accord par les Etats contractants. Des modifications ultérieures ne peuvent y être apportées par l'Etat d'envoi qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Article 3

1. Le chef de poste consulaire est admis à l'exercice de ses fonctions après présentation de sa commission consulaire et après obtention de l'exequatur accordé par l'Etat de résidence.

2. Les lettres de commission sont transmises par l'Etat d'envoi au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence par la voie diplomatique.

3. Les lettres de commission attestent les prénoms, le nom et la classe du chef de poste consulaire ainsi que la circonscription consulaire et le siège du poste consulaire.

4. En attendant la délivrance de l'exequatur, le chef de poste consulaire peut être admis provisoirement à l'exercice de ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente Convention lui sont applicables.

Article 4

L'Etat de résidence peut à tout moment et sans être tenu de communiquer les raisons de son refus faire savoir à l'Etat d'envoi, par la voie diplomatique, que l'exequatur ou autre autorisation accordée au chef de poste consulaire est retirée, ou bien qu'un fonctionnaire ou un employé consulaire est persona non grata. Dans ce cas, l'Etat d'envoi rappellera la personne en cause, si celle-ci est déjà entrée dans l'exercice de ses fonctions. Si l'Etat d'envoi n'exécute pas dans un délai raisonnable cette obligation, l'Etat de résidence peut cesser de considérer la personne en cause comme fonctionnaire ou employé consulaire.

Article 5

1. Si pour quelque raison que ce soit, le chef de poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions ou bien si son poste est vacant, l'Etat d'envoi peut désigner en tant que gérant intérimaire du poste consulaire, un fonctionnaire consulaire d'un de ses postes consulaires dans l'Etat de résidence, ou bien un membre du personnel diplomatique de sa mission diplomatique; le nom de cette personne sera notifié au préalable au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

2. Les dispositions de la présente Convention sont applicables au gérant intérimaire du poste consulaire, qui jouit des mêmes droits, privilèges et immunités que le chef de poste consulaire.

3. Si les fonctions consulaires sont confiées en vertu du paragraphe I du présent article à un des membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi, celui-ci jouit pleinement des privilèges et immunités diplomatiques auxquels il a droit.

Article 6

Dès qu'un chef de poste consulaire est admis, même à titre provisoire, à l'exercice de ses fonctions, l'Etat de résidence est tenu d'informer immédiatement les autorités compétentes de la circonscription consulaire et de prendre les mesures nécessaires, afin de lui permettre de s'acquitter des devoirs de sa charge et bénéficier du traitement prévu par la présente Convention.

Article 7

Les fonctionnaires consulaires ne peuvent avoir que la nationalité de l'Etat d'envoi.

Article 8

Sont notifiés au Ministère des Affaires Étrangères de l'Etat de résidence :

a) la nomination des membres d'un poste consulaire, leur arrivée après leur nomination au poste consulaire, leur départ définitif ou la cessation de leur fonctions ainsi que tous les autres changements intéressant leur statut, qui peuvent se produire au cours de leur service au poste consulaire;

b) l'arrivée et le départ définitif d'une personne de la famille d'un membre du poste consulaire et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou cesse d'être membre de la famille;

c) l'arrivée et le départ définitif des membres du personnel privé et la fin de leur service en cette qualité;

d) l'engagement et le licenciement de personnes résidant dans l'Etat de résidence, en tant que membres du poste consulaire ou bien en tant que membres du personnel privé.

Article 9

1. Les services compétents de l'Etat de résidence délivrent gratuitement à tout fonctionnaire consulaire un document attestant son identité et portant la mention des fonctions qu'il remplit.

2. Les dispositions du paragraphe I du présent article s'appliquent également aux employés consulaires et aux membres du personnel privé, à condition que ces personnes ne soient ni ressortissants ni résidents de l'Etat de résidence.

3. Les dispositions du présent article sont applicables aux membres des familles.

TITRE III

Facilités, Privilèges et Immunités

Article 10

1. L'Etat de résidence accordera au poste consulaire toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions consulaires et entreprendra les mesures nécessaires afin que les membres du poste consulaire puissent exercer leur activité officielle et bénéficier des privilèges et immunités prévus par la présente Convention.

2. L'Etat de résidence traitera les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et entreprendra toutes les mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à leur personne, leur liberté et leur dignité.

Article 11

1. L'emblème de l'Etat d'envoi portant une inscription appropriée désignant le poste consulaire peut être placé sur l'immeuble consulaire ou bien sur la résidence du chef de poste consulaire.

2. Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire, sur la résidence du chef de poste consulaire et sur ses moyens de transport, lorsque ceux-ci sont utilisés pour les besoins officiels.

Article 12

L'Etat de résidence aidera l'Etat d'envoi, dans le cadre de ses lois et réglements, à se procurer les locaux nécessaires au poste consulaire et, en cas de besoin, des logements convenables pour les membres du poste consulaire.

Article 13

1. L'Etat d'envoi a le droit, dans le cadre des lois et règlements de l'Etat de résidence :

a) d'acquérir, posséder ou utiliser des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux bureaux du poste consulaire, à la résidence du chef de poste consulaire ou aux logements des autres membres du poste consulaire;

d) de construire ou d'aménager aux mêmes fins les bâtiments se trouvant sur les terrains achetés;

c) de transférer la propriété des terrains, des bâtiments ou parties des bâtiments ainsi acquis ou construits.

2. Les dispositions du paragraphe I du présent article ne dispensent pas l' Etat d' envoi de l' obligation de respecter les règlements et les restrictions en matière de droit immobilier et d' urbanisme, s' appliquant sur le territoire où se trouvent les terrains, les bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux locaux consulaires.

Article. 14

1. Les locaux consulaires ainsi que la résidence du chef de poste consulaire sont inviolables. Les autorités de l' Etat de résidence ne peuvent y pénétrer qu' avec le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l' Etat d' envoi ou de la personne désignée par l' un d' eux.

2. L' Etat de résidence a l' obligation spéciale de prendre toutes les mesures appropriées pour empêcher que les locaux consulaires ne soient envahis ou endommagés et pour empêcher que la paix du poste consulaire ne soit troublée et sa dignité.amoindrie.

Article 15

Les locaux consulaires, la résidence du chef de poste consulaire, leur ameublement, les biens du poste consulaire ainsi que les moyens de transport ne peuvent faire l' objet d' aucune réquisition à des fins de défence nationale ou d' utilité publique, Au cas où une expropriation serait nécessaire à ces mêmes fins, toutes les mesures appropriées devront être prises afin d' éviter tout obstacle à l' exercice des fonctions consulaires et une indemmité effective correspodante devra être payée sans aucun délai à l' Etat d' envoi immédiatement aprés la fin de la procédure d' expropriation.

Article 16

1. Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire dont l' Etat d' envoi est propriétaire ou locataire sont exeptés de tous impôts et taxes quels qu' ils soient, nationaux, régionaux ou communaux, pouvru qu' il ne s' agisse pas de taxes perçues en rémunération des services particuliers rendus.

2. L' exemption fiscale prévue au paragraphe I du présent article ne s' applique pas aux impôts et taxes qui, d' après les lois et les règlements de l' Etat de résidence, sont à la charge de la personne qui a contracté avec l' Etat d' envoi.

3. Les dispositions des paragraphes I et 2 du présent article s' appliquent également aux moyens de transport étant la propriété de l' Etat d' envoi et utilisés exclusivement pour les besoins du poste consulaire.

Article 17

Les archives et les documents consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu' ils se trouvent.

Article 18

1. L' Etat de résidence permet et protège la liberté de communication du poste consulaire pour toutes fins officielles.

En communiquant avec le Gouvernement, les missions diplomatiques et les autres postes consulaires de l' Etat d' envoi, où qu' ils se trouvent, le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication appropriés ainsi que les courriers diplomatiques ou consulaires et les messages en code ou en chiffre. Toutefois, la valise cónsulaire ne peut être utilisée que pour la communication du poste consulaire avec le Gouvernement, la mission diplomatique et les postes consulaires de l' Etat d' envoi dans l' Etat de résidence. Le poste consulaire ne peut installler et utiliser un poste émetteur de radio qu' avec le consentement de l' Etat de résidence.

2. La correspondance officielle du poste consulaire est inviolable.

3. La valise consulaire doit porter des signes exterieurs visibles de son caractére et ne peut contenir que la correspodance officiele ainsi que les documents et objects destinés à être utiliser pour les besoins de service.

4. La La valise consulaire ne doit être ni ouverte ni retenue. Toutefois, si les autorités compétentes de l' Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise consulaire contient d' autres que ceux mentionnés ci-dessus, elles peuvent demander que la valise soit ouverte en leur présence par un représentant autorisé de l' Etat d' envoi. S' il n' est pas accédé à cette demande, la valise est renvoyée à son lieu d' origine.

5. Le courrier consulaire doit être muni d' un document officiel attestant son statut et définissant le nombre de collis constituant la valise consulaire. Ne peut être courrier consulaire que le ressortissant de l' Etat d' envoi ne résidant pas dans l' Etat de résidence .Pendant l' accomplissement de ses fonctions, le courrier consulaire se trouve sous la protection de l' Etat de résidence et bénéficie de l' inviolabilité personnelle ne pouvant être ni arrêté, ni détenu, ni voir sa liberté personnelle limitée sous quelque forme que ce soit.

6. La valise consulaire peut être confiée au commandant de bord d' un navire ou d' un aéronef. Le commandant sera muni d' un document officiel indiquant le nombre de colis qui constituent la valise consulaire; toutefois, il ne sera pas consideré comme courrier consulaire. Un membre du poste consulaire peut librement prendre en possession la valise consulaire directement des mains du commandant du navire ou de l' aéronef ou bien la lui remettre de la même façon.

Article 19

1. La chef de poste consulaire bénéficie de l' immunité de juridiction en matière pénale civile et administrative dans l' Etat de résidence. Il bénéficie de l' inviolabilité personnelle et de ce fait ne peut être ni arrête, ni détenu, ni privé de sa liberté sous quelque forme que ce soit.

2. Les foctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires bénéficient de l' immunité de juridiction en matière pénale, civile et administrative dans l' Etat de résidence pour les actes accomplis dans l' exercice de leurs fonctions. Ils ne peuvent être ni arretes, ni detenus, ni prives de leur liberte sous quelque forme que soit pour les actes accomlis en dehors de l' exercice de leurs fonctions, que dans le cas d' une infraction grave punissable en vertu de la legislation de l' Etat de résidence d' une peine privative de liberté dont le minimum est au moins de cinq ans ou d' une peine plus grave et sur la base d' une décision émanant d' une autorité de cet Etat, compétente en matière pénale.

A l' exception de ces cas, ils ne peuvent pas être incarcérés ni soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personelle sauf en exécution d' un jugement définitif en matière pénale.

3. En cas de poursuite pénale ou d' arrestation, de détention ou de privation de liberté sous quelque forme que ce soit d' un membre du poste consulaire, les autorités compétentes de l' Etat de résidence sont tenues d' en informer sans délai le chef du poste consulaire.

4. Lorsqu' une procédure pénale est engagée contre un membre du poste consulaire, elle est conduite rapidement et de manière à gêner le moins possible l' exercice de ses fonctions dans le poste consulaire.

5. La disposition du paragraph I du présent article ne s' applique pas lorsqu' il s' agit :

a) d' une action réelle concernant un immeuble privé situé sur le territoire de l' Etat de résidence, à moins que le chef de poste consulaire ne le possède pour le compte de l' Etat d' envoi aux fins du poste ;

b) d' une action concerunt une succession, dans laquelle le chef de poste consulaire figure comme exécuteur testamentaire, administrateur, héritier ou légataire, à titre privé et non pas au nom de l' Etat d' envoi;

c) d' une action concernant une active professionnelle ou commerciale, quelle qu' elle soit, exercée par le chef deposte consulaire dans l' Etat de résidence en dehors de ses fonctions officiels.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas en cas d' action civile:

a) résultant des obligations d' un contrat qu' un membre du poste consulaire n' a pas conclu expréssément ou implicitement en tant que mandataire de l' Etat d' envoi;

b) intentée par un tiers se prévalant d' un dommage causé dans l' Etat de résidence par un vehicule, un navire ou un aéronef.

Article 20

1. Les membres du poste consulaire peuvent être appelés à répondre comme témoins à la demande des autorités judiciaires ou administratives de l' Etat de résidence. Toutefois, aucune mesure de contrainte ou autre sanction ne pourra être prise à l' égard de ses personnes.

2. L' autorité qui requiert le témoignage doit éviter de gêner le foctionnaire ou l' employé consulaire dans l' accomplissement de ces fonctions. Elle peut receuillir son témoignane à sa résidence ou au poste consulaire, ou accepter une déclaration écrite de sa part, toutes les fois que cela est possible.

3. Les membres d' un poste conculaire ne sont pas tenus de déposer sur des faits ayant trait à l' exercice de leurs fonctions et de produire la correspondance et les documents officiels y relatifs. Ils ont également le droit de refüser de témoigner en tant qu' experts sur le droit national de l' Etat d' envoi.

Article 21

1. L' Etat d' envoi peut renoncer aux privilèges et immunités définis aux articles 19 et 20. Cette renonciation doit toujours être expresse et communiquée par écrit à l' Etat de résidence.

2. Si un foctionnaire consulaire ou un employé consulaire engage une procédure au cas ou il bénéficierait de l' immunité de juridiction, il n' est pas recevable à invoquer l' immunité de juridiction à l' égard de toute demande reconventionelle, directement liée à la demande principale.

3. La reconciation à l' immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n' est pas considérée comme reconciation à l' immunité quant aux mesures d' exécution du jugement. Pour ces mesures d' exécution, une renonciation distincte est nécessaire.

Article 22

L' Etat de résidence exemptera les membres du poste consulaire de toute charge militaire/réquisitions, contributions, logements militaires, etc./ ou d' autres prestations personnelles d' interêt public.

Article 23

Les membres du poste consulaire sont exemptés de toutes les obligations prévues par les lois et réglements de l' Etat de résidence en matière d' immatriculation des éntrangers, de permis de séjour et des permis de travail, ainsi que des autres formalités concernant les étrangers.

Article 24

1. Les membres du poste consulaire sont exemptés de tous impôts et taxes, nationaux, régionaux et communaux à l' exception;

a) des impôts indirects tels qu'ils sont normalement inclus dans le prix des marchandises et des services;

b) des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l' Etat de résidence;

c) des droits de succession et de mutation perçus par l' Etat de résidence, sous rèserve des dispositions de l' article 26;

d) des impôts et taxes sur toutes sortes de revenus privés, qui ont leur source dans l' Etat de résidence;

e) des droits perçus en rémunération de services rendus;

f) des droits d' enregistrement, de greffe, d' hypothèque et de timbre, sous réserve des dispositions de l' article 16;

2. Les membres du poste consulaire qui emploient des personnes dont les traitement et les salaires ne sont pas exeptés de l' impôt sur le revenu dans l' Etat de résidence doivent respecter les obligations que les lois et règlements dudit Etat imposent en matière de perception de l' impôt sur le revenu.

Article 25

1. Conformément à ses lois et règlements, l' Etat de résidence autorise l' entrée et la sortie et accorde l' exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connexes, autres que frais d' entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues pour :

a) les objets destinés à l' usage officiel du poste consulaire;

b) les objets destinée à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire y compris les effets destinés à son établissement.

2. Les employés consulaires bénèficient des exemptions prèvues à l' alinéa, b) du paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne les objets importés lors de leur première installation.

3. Dans le terme «objets» sont également compris les moyens de transport.

4. Les fonctionnaires consulaires et les membres de leur famille sont exemptés de l' inspection de leurs bagages personnels à moins qu' il n' existe des motifs sérieux de croire que ceux - ci contiennent des objets ne béneficiant pas des exemptions mentionées au paragraph 1 al. b) du présent article ou des objets dont l' importation ou l' exportation est interdite par la législation ou soumise aux règlements de quarantaine de l' Etat de résidence. En pareil cas, l' inspection ne doit se faire qu' en présence du fonctionnaire consulaire, du membre de sa famille ou de leur représentant autorisé.

Article 26

En cas de décès d' un membre du poste concsulaire, l' Etat de résidence :

a) permettra l' exportation des biens meubles du défunt, à l' exception de ceux qui ont été acquis dans l' Etat de résidence et qui font l' objet d' une prohibition d' exportation au moment du décès :

b) ne prélèvera pas de droits de succession ni de mutation sur les biens meubles, dont la présence dans l' Etat de résidence était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire.

Article 27

Sous réserve de ses lois et règlements concernant les zones dans lesquelles pour des raisons de sécurité de l' Etat l' entrée est interdite ou réglementée, l' Etat de résidence assurera à tous les membres du poste consulaire la liberté de circuler et de voyager sur son territoire.

Article 28

Les moyens de transport étant la proprieté de l' Etat d' envoi et destinés à l' usage du poste consulaire

ou qui sont la propriété des membres du poste consulaire doivent faire l' objet d' une assurance obligatoire.

Article 29.

Les Membres de la famille bénéficient des privilèges prévus dans les articles 19 paragraphs 3, 20 paragraphe 3, 22, 23, 24, 25, paragraphe 1 al. b et paragraphe 2 de la présente Convention, à condition quils ne soient pas ressortissants de l' Etat de résidence ne résident pas dans cet Etat et n'exercent aucune activité lucrative. Sous le mêmes conditions, les membres de la famille du chef de poste consulaire bénéficient de l' inviolabilité personelle prévue au paragraphe 1 de l' article 19 de la présente Convention.

Article 30

Les membres du poste consulaire, qui sont ressortissants de l'Etat de résidence ou qui résident habituellement dans cet Etat, ne bénéficient pas des privilèges et immunités définis par la présente Convention, sous réserve du paragraphe 3 de l'article 20.

TITRE IV

Fonctions Consulaires

Article 31

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de protéger les ressortissants de l'Etat d'envoi et de défendre leurs droits et intérêts.

2. Ils contribueront également au développement des relations commerciales, économiques, maritimes, touristiques, culturelles et scientifiques entre l'Etat d' envoi et l' Etat de résidence, de manière à promouvoir dans ces domaines la coopération entre ces Etats.

Article 32

1. Le fonctionnaire consulaire exerce ses fonctions dans sa circonscription consulaire. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles, il peut exercer ses fonctions en dehors de cette circonscription avec le consentement de l'Etat de résidence.

2. Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux:

a) autorités locales compétentes de la circonscription consulaire;

b) autorités centrales compétentes de l'Etat de résidence, dans la mesure où le permettent les lois, règlements et coutumes de cet Etat, ainsi que les accords internationaux.

Article 33

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit, conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, de comparaître à la place des ressortissants de l'Etat d'envoi devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence, afin d'assurer le représentation juridique appropriée dans les cas où ces personnes, en raison de leur absence ou pour toute autre raison, ne peuvent pas défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

2. La représentation, dont il est question au paragraphe 1 du présent article, cesse au moment où la personne représentée désigne son mandataire ou assure ellemême la défense de ses droits et intérêts.

Article 34

Les fonctionnaires consulaires ont le droit:

a) d'immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;

b) de délivrer aux ressortissants de l'Etat d'envoi des passeports ou autres documents de voyage, de les renouveler, d'y introduire d'autres modifications et également de les annuler;

c) de délivrer des visas d'entrée dans l'Etat d'envoi.

Article 35.

1. Les fonctionnaires consulaire ont le droit de dresser ou transcrire des actes de naissance ou de décès ou tout autre acte relatif à l'état civil des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. L'établissement des actes visés au paragraphe 1 ne dispense pas les ressortissants de l'Etat d'envoi du devoir de se conformer aux obligations prévues par les lois et réglements de l'Etat de résidence en cette matière.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence transmettront, sur demande, sans retard et sans frais au poste consulaire, à des fins officielles, les copies et les extraits des documents d'état civil concernant les ressortissants de l'Etat d'envoi.

Article 36

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de:

a) recevoir, dresser et légaliser les déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi;

b) recevoir, dresser et légaliser les dispositions de dernière volonté et autres documents constatant des actes juridiques unilatéraux des ressortissants de l'Etat d'envoi accomplis selon la législation de cet Etat;

c) légaliser les documents, signatures et sceaux sur les documents des ressortissants de l'Etat d'envoi;

d) légaliser tous documents délivrés par les autorités de l'Etat d'envoi ou par l'Etat de résidence, légaliser les copies et les extraits de ces documents;

e) traduire les documents et en certifier la traduction conforme;

f) dresser et légaliser les contrats passés entre ressortissants de l'Etat d'envoi, s'ils ne sont pas relatifs à l' établissement, le transfert ou l'extinction de droits réels sur des biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

g) dresser et légaliser les contrats, quelle que soit la nationalité des parties, si ces contrats sont relatifs aux biens ou aux droits situés dans l'Etat d'envoi et s'ils doivent produire des effets juridiques uniquement dans cet Etat;

h) délivrer des certificats d'origine pour les marchandises;

i) publier dans les locaux consulaires des avis relatifs à toutes les questions relevant des droits et obligations ou des intérêts des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les documents énumérés au paragraphe 1 du présent article dressés, légalisés ou certifiés conformes par le fonctionnaire du poste consulaire sont considérés comme documents officiels, dûment légalisés et possèdent la même force probante et produisent les mêmes effets que les documents légalisés par les autorités compétentes de l'Etat de résidence à condition toutefois qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Article 37

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de recevoir en dépôt des documents, des sommes d'argent et des objets de valeur qui leur sont remis par les ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les fonctionnaires consulaires ont également le droit de recevoir, en vue de les transmettre à leurs propriétaires, les objets égarés par les ressortissants de l' Etat d'envoi au cours de leur séjour dans l'Etat de résidence.

Article 38

Le fonctionnaire consulaire a le droit, sur la demande des autorités compétentes de l'Etat d'envoi, de recevoir des ressortissants de l'Etat d'envoi des dépositions volontaires en qualité de parties, de témoins ou d'experts, ainsi que de leur remettre des documents judiciaires et extra judiciaires. Dans l'accomplissement de ces actes, il est interdit d'appliquer ou de menacer d'utiliser des moyens de contrainte.

Article 39

1. Les autorités de l'Etat de résidence informent le poste consulaire lorsqu'il y a nécessité d'organiser la tu-

telle ou la curatelle d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, mineur ou possédant un capacité limitée de contracter, ou d'assurer la protection de biens se trouvant dans l' Etat de résidence et que le ressortissant de l'Etat d'envoi n'est pas en état d'administrer quelle qu'en soit la raison.

2. Les fonctionnaires consulaires peuvent communiquer au sujet des questions visées au paragraphe 1 du présent article avec les autorités compétentes de l'Etat de résidence et en particulier proposer des personnes pour agir en qualité de tuteur ou de curateur.

Article 40

Les fonctionnaires consulaires ont le droit de communiquer avec tout ressortissant de l'Etat d'envoi, lui prêter assistance et conseil et, en cas besoin, lui assurer une assistance juridique. L'Etat de résidence ne limitera aucunement les possibilités de communication des ressortissants de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire ni l'accès à ce poste.

Article 41

1. Le fonctionnaire consulaire sera informé sans délai et au plus tard dans trois jours par les autorités compétentes de l'Etat de résidence de l'arrestation, de la détention ou de toute autre mesure privative de liberté, qui frapperait un ressortissant de l'Etat d'envoi dans sa circonscription.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent ,le fonctionnaire consulaire immédiatement après qu'il sera informé aura le droit de se rendre auprès de ce ressortissant et de s'entretenir avec lui en vue de prendre les mesures nécessaires pour sa défence en justice. Par la suite, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent, en cas de besoin, au fonctionnaire consulaire le droit de se rendre auprés dudit ressortissant à des intervalles raisonnables. Toute communication de ce ressortissant destinée au poste consulaire sera transmise sans retard à ce dernier par les soins des autorités compétentes de l'Etat de résidence.

3. Lorsqu'un ressortissant de l'Etat d'envoi purge, après condamnation, une peine privative de liberté, le fonctionnaire consulaire aura le droit de lui rendre visite et de communiquer avec lui.

4. Les visites visées aux paragraphes précédents auront lieu en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence. Il est entendu que ces lois et règlements ne doivent pas entraver l'exercice desdites fonctions consulaires.

Article 42

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire de tous les accidents de la circulation des ressortissants de l' Etat d'envoi.

Article 43

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi.

Article 44

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence avisent sans retard le fonctionnaire consulaire de l' ouverture dans cet Etat d'une succession, à la suite du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, ainsi que de l'ouverture d'une succession quelle que soit la nationalité de la personne décédée, à laquelle un ressortissant de l'Etat d'envoi peut être intéressé en qualité d'héritier, d'ayant droit ou de légataire.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires prévues par les lois et règlements de cet Etat, pour protéger la succession et pour transmettre au fonctionnaire consulaire la copie du testament si celui-ci a été dressé par le défunt, ainsi que toutes les informations dont elles disposent au sujet des ayant droit, de leur domicile et de leur séjour, de la valeur et de la composition de la succession, y compris les sommes provenant des assurances sociales, les revenus, les polices d'assurances. Elles informeront également de la date de l'ouverture de la procédure successorale ou de l'état de cette procédure.

3. Le fonctionnaire consulaire est autorisé d'office sans être tenu de présenter une procuration à représenter directement ou indirectement par l'entremise de son représentant devant les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence, un ressortissant de l'Etat d'envoi ayant droit à la succession ou bien ayant des prétentions à une succession dans l'Etat de résidence, au cas où cet héritier est absent ou n'a pas désigné son mandataire.

4. Le fonctionnaire consulaire a le droit d'exiger:

a) La conservation de la succession, la pose de scellés ainsi que leur levée, la prise de mesures en vue de la conservation de la succession, y compris la désignation d'un administrateur de la succession, ainsi que de participer à ces opérations;

b) la vente des biens faisant partie de la succession ainsi que la communication de la date fixée pour cette vente afin qu'il puisse y être présent.

5. Au moment de la fin de la procédure successorale ou d'autres formalités officielles, les autorités compétents de l'Etat de résidence informeront, sans retard, le fonctionnaire consulaire et, après paiement des dettes, taxes et impôts, dans un délai de trois mois lui transmettront la succession ou bien les parts personnelles des personnes qu'il représente.

6. Au cas où la valeur de la succession est de peu d' importance, le fonctionnaire consulaire pourra réclamer que les biens successoraux lui soient remis. Il aura alors le droit de la transmettre aux personnes intéressées.

7. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recèvoir en vue de les transmettre aux personnes interessées les parts personnelles et les legs revenant aux ressortissants de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, comme également de recevoir les sommes qui reviennent aux personnes intéressées au titre d' indemnisations, de pensions, d'assurances sociales, d'arriérés de salaires et de polices d'assurances.

8. Le transfert des biens et avoirs à l'Etat d'envoi en application des dispositions des paragraphes 5, 6 et 7 du présent article ne pourra se faire que conformément à la législation de l'Etat de résidence.

Article 45

1. Au cas oú un ressortissant de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, venait à décéder au cours de son voyage dans cet Etat, les effets du défunt seront remis par les autorités compétentes de l' Etat de résidence sans procédure spéciale au fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi. Le fonctionnaire consulaire remboursera les dettes contractées par le défunt au cours de son séjour dans l'Etat de résidence jusqu'à la valeur des effets remis.

2. La disposition de l'article 44 paragraphe 8 s'applique également aux biens visés au paragraphe 1er du présent article.

Article 46

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de prêter toute sorte d'assistance aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'aux équipages de ces navires pendant leur séjour dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, dés que ces navires ont été admis à la libre pratique. Ils peuvent bénéficier du droit de surveillance et d'inspection à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Dans ce but, ils peuvent également visiter les navires de l'Etat d'envoi et recevoir la visite des capitaines et des équipages de ces navires.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence respectent toutes les mesures entreprises par le fonctionnaire consulaire conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Pendant l'accomplissement de telles fonctions, le fonctionnaire consulaire peut demander l'aide des autorirtés compétentes de l'Etat de résidence.

Article 47

En ce qui concerne les navires de l'Etat d'envoi, les fonctionnaires consulaires ont le droit:

a) d'interroger le capitaine du navire ou tout autre membre de l'équipage, vérifier, recevoir et viser les documents du navire, recevoir les déclarations relatives au navire, à la cargaison et au voyage ainsi que de délivrer les documents indispensables pour faciliter l'entrée le séjour et la sortie du navire;

b) d'intervenir en vue de règler ou de faciliter le règlement selon la législation de l'Etat d'envoi de toutes sortes de différends entre le capitaine et les autres membres de l' équipage, y compris les différends relatifs aux contrats d'engagement et aux conditions de travail;

c) de prendre des dispositions relatives à l'enrôlement ou au licenciement du capitaine et des autres membres de l'équipage;

d) de prendre les mesures indispensables afin d'assurer l'hospitalisation et le repatriement du capitaine ou de tout autre membre de l'équipage.

e) de recevoir, dresser ou signer toutes sortes de certificats et autres documents concernant la nationalité, la propriété et autres droits réels, l'état et l'exploitation d'un navire;

f) de prêter aide et assistance au capitaine du navire ou à tout autre membre de l'équipage dans leurs rapports avec les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence, et, à cet effet, leur assurer l'assistance juridique, celle d'un interprète ou de toute autre personne;

g) de prendre toutes mesures utiles afin de sauvegarder la discipline et l'ordre à bord du navire;

h) d'assurer l'application des lois et règlements de l'Etat d'envoi en matière maritime sur un navire de cet Etat.

Article 48.

1. Les tribunaux et autres autorités compétentes en matière judiciaire de l'Etat de résidence ne peuvent exercer leur juridiction s'il s'agit d'infractions commises à bord d'un navire de l'Etat d'envoi, que dans les cas suivants:

a) infractions commises soit par ou contre un ressortissant de l'Etat de résidence, soit par ou contre touts personne autre qu'un membre de l'équipage;

b) infractions troublant la tranquilité ou la sécurité du port ou des eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence;

c) infractions contre les lois et règlements de l'Etat de résidence concernant la santé publique, la sauvegarde de la vie humaine en mer, l'immigration, les prescriptions douanières, la pollution de la mer ou le trafic illicite des drogues;

d) infractions punissables aux termes de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est de cinq ans ou d'une peine plus grave.

2. Dans les autres cas, les autorités visées ci-dessus ne peuvent agir qu'à la requête ou avec le consentement du fonctionnaire consulaire.

Article 49.

1. Au cas où un tribunal ou toute autre autorité de l'Etat de résidence ont l'intention d'arrêter ou détenir à bord du navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, un autre membre de l'équipage, un passager de ce navire ou toute autre personne qui n'est pas ressortissant de l'Etat de résidence, ou saisir un bien se trouvant à bord, ou engager à bord une ene enquête officielle, les autorités compétentes de l'Etat de résidence en informeront le fonctionnaire consulaire dans un délai tel, qu'il puisse être présent à bord avant l'exécution d'une telle mesure. S'il est impossible de l'aviser au préalable, les autorités compétentes de l'Etat de résidence l'en aviseront au plus vite, toutefois pas plus tard qu'au moment où ces mesures viennent à exécution. Les autorités compétentes de l' Etat de résidence feciliteront au fonctionnaire consulaire la visite à la personne arrêtée ou détenue, ainsi que la communication avec cette personne et la prise de mesures appropriées visant à protéger les intérêts de la personne ou du navire intéressés.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas à un contrôle usuel, effectué par les autorités de l'Etat de résidence en matière de passeports, douane, santé publique, pollution de la mer et sauvegarde de la vie humaine en mer ou à toute autre démarche entrepries sur requête ou avec le consentement du commandant du navire.

Article 50

Au cas ou un membre de l'équipage, n'étant pas ressortissant de l'Etat de résidence, quitte dans cet Etat sans l'autorisation du commandant le navire de l'Etat d'envoi, les autorités compétentes de l'Etat de résidence, sur requête du fonctionnaire consulaire, prêteront leur aide pour la recherche de cette personne.

Article 51

Le fonctionnaire consulaire a le droit de monter à bord de tout navire se rendant aux ports de l'Etat d'envoi, en vue d'obtenir les informations lui permettant de délivrer et de signer les documents exigés en vertu des lois et règlements de l'Etat d'envoi pour l'entrée du navire dans les ports de cet Etat, ainsi que pour transmettre aux autorités compétentes de l'Etat d'envoi des informations que ces autorités réclament.

Article 52

1. Si un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, est endommagé, échoue, est rejeté sur le rivage ou subit toute autre avarie dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, les autorités compétentes de cet Etat en informeront sans délai le fonctionaire consulaire de l'Etat d'envoi.

2. Dans les cas énumérés au paragraphe 1 du présent article, les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires afin d'organiser le sauvetage et la protection du navire, des passagers, de l'équipage, de l'équipement du navire, de la cargaison, des provisions et autres objets se trouvant à bord et également afin d'éviter toute atteinte à la propriété et tout désordre à bord ainsi que pour les éliminer. Ces mesures seront prises également à l'encontre des objets faisant partie du navire ou de sa cargaison et éjectés hors bord. Les autorités de l'Etat de résidence informeront le fonctionnaire consulaire des mesures entreprises. Ces autorités accorderont leur aide au fonctionnaire consulaire, afin qu'il puisse entreprendre toutes les mesures faisant suite à l'avarie, l'échouement ou le naufrage. Le fonctionnaire consulaire a le droit de demander aux autorités de l'Etat de résidence qu'elles prennent et poursuivent les mesures nécessaires pour le sauvetage et la protection du navire, de son équipage, des passagers, de l'équipement du navire, sa cargaison, des provisions et d'autres objets à bord. Ces mesures sont prises en collaboration avec le capitaine du navire.

3. Lorsqu'un navire naufragé de l'Etat d'envoi, son équipement, sa cargaison, ses provisions ou d'autres objets qui étaient à bord sont trouvés sur le rivage de l' Etat de résidence ou à proximité ou sont amenés dans

le port de cet Etat, et que ni le capitaine du navire, ni son mandataire, ni les représentants des assurances ne sont présents ou ne peuvent prendre les dispositions ayant pour but leur conservation ou leur administratration, le fonctionnaire consulaire est autorisé à prendre, en tant que représentant du propriétaire du navire, les dispositions que le propriétaire aurait pu prendre aux mêmes fins s'il avait été présent.

4. Le fonctionnaire consulaire peut également prendre les mesures prévues au paragraphe 3 du présent article, au sujet de tout objet appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant du bord ou de la cargaison d'un navire, quelle que soit sa nationalité, amené dans un port ou trouvé sur le rivage ou à proximité du rivage ou sur le navire avarié, échoué ou naufragé. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence doivent informer, sans retard, le fonctionnaire consulaire de l'existence d'un tel objet.

5. Le fonctionnaire consulaire a le droit de participer à l'enquête ouverte pour déterminer les causes de l'avarie, de l'échouement ou du naufarge.

6. En répose à la demande du fonctionnaire consulailaire, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent leur aide indispensable à ce qu'il puisse prendre les mesures nécessares faisant suite à l'avarie du navire.

7. Les taxes douanières ou autres droits similaires ne seront pas appliqués sur le territoire de l'Etat de résidence au navire avarié, sa cargaison ou ses provisions, à condition qu'ils ne soient pas utilisés ou consommés dans cet Etat.

Article 53

Si le capitaine ou tout autre membre de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi meurt ou disparaît dans l'Etat de résidence à bord du navire ou sur terre, le capitaine ou son remplaçant aisni que le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi sont les seuls compétents à faire l'inventaire des objets, valeurs et autres biens laissés par le défunt ou le disparu et à effectuer les autres démarches nécessaires pour la conservation des biens et pour les transmettre en vue de liquider la succession. Toutefois, si le défunt ou disparu est ressortissant de l'Etat de résidence, le capitaine ou son remplaçant dresse l'inventaire au moment de la constatation du décès ou de la disparition. Une copie de cet inventaire est remise aux autorités de l'Etat de résidence, qui sont compétentes pour effectuer toutes sortes de démarches indispensables pour la conservation des biens et, en cas de besoin, pour la liquidation de la succession. Ces autorités informeront de leurs démarches le poste consulaire de l'Etat d'envoi.

Article 54

Les dispositions des articles 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 et 53 sont également applicables aux aéronefs de l'Etat d'envoi, dans la mesure ou elles sont susceptibles d'être appliquées.

Article 55

1. Le poste consulaire peut percevoir sur le territoire de l'Etat de résidence des droits et taxes en contrepartie des services consulaires rendus, conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi.

2. Les sommes perçus au titre des services consulaires rendus, visées au paragraphe 1 du présent article, sont libres de tous impôts et taxes de l'Etat de résidence.

TITRE V

Dispositions Générales et Finales

Article 56

1. Toutes les personnes jouissant des privilèges et immunités en vertu de la présente Convention, sont tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, sans préjudice de leurs privilèges et immunités.

2. Les locaux consulaires ne seront pas utilisés d'uen façon incompatible avec l'exercice des fonctions consulaires.

Article 57

Les fonctionnaires consulaires peuvent remplir toutes sortes d'autres fonctions consulaires, dont les charge d' d'Etat d'envoi, si celles-ci ne sont pas contraires aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 58

1. Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également dans le cas ou les fonctions consulaires sont exercées par la mission diplomatique.

2. Les prénoms et noms des membres de la mission diplomatique, affectés au service consulaire de la mission diplomatique, seront notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

3. Les membres de la mission diplomatique, visés au paragraphe 2 du présent article ,continuent à jouir des privilèges et immunités dont ils bénéficient au titre de leur statut diplomatique.

Article 59

1. La présente Convention sera sujette à ratification et entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Athènes.

2. La présente Convention restera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Fait à Varsovie le 30 Août 1977 en double exemplaire, rédigé en langue hellénique, polonaise et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour le Président de la République Hellénique	Pour le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne
DIMITRI S. BITSIOS	EMIL WOJTASZEK

Varsovie, le 30 Août 1977

Excellence.

Me référant à la disposition de l'article 2 § 2 de la Convention consulaire entre la République Populaire de Pologne et la République Hellénique, signée aujourd'hui, j'ai l'honneur de constater qu'au cours des négociations il a été convenu que le nombre de fonctionnaires et d'employés consulaires soit établi par accord des Parties contractantes selon les besoins fonctionnels des postes consulaires.

Au cas ou la Partie hellénique accepte cette proposition, je propose que la présente lettre et la réponse de Votre Excellence constituent l'Accord en cette matière entre les Parties contractantes.

Cet Accord entrera en vigueur en même temps que la Convention consulaire et aura la même validité que celle-ci.

Je Vous prie d'accepter, Excellence, l'assurance de ma très haute considération.

EMIL WOJTASZEK
Ministre des Affaires
Etrangères

S. E. Monsieur
D. S. BITSIOS
Ministre des Affaires
Etrangères

Varsovie, le 30 Août 1977

Excellence,

J'ai l'honneur de me référer à Votre lettre en date d'aujourd'hui dont la teneur est la suivante:

«Me référant à la disposition de l'article 2 § 2 de la Convention consulaire entre la République Populaire de Pologne et la République Hellénique, signée aujourd'hui, j'ai l'honneur de constater qu'au cours des négociations il a été convenu que le nombre de fonctionnaires et d'employés consulaires soit établi par accord des Parties contractantes selon le besoins fonctionnels des postes consulaires.

Au cas ou la Partie hellénique accepte cette proposition, je propose que la présente lettre et la réponse de Votre Excellence constituent l'Accord en cette matière entre les Parties constactantes.

Cet Accord entrera en vigueur en même temps que la Convention consulaire et aura la même validité que celle-ci.

Je Vous prie d'accepter, Excellence, l'assurance de ma très haute considération».

En réponse, j'ai l'honneur de vous faire connaître l'accord de la Partie hellénique sur ce qui précède.

Je Vous prie d'accepter, Excellence, l'assurance de ma très haute considération.

DIMITRI S. BITSIOS
Ministre des Affaires
Etrangères

S E. Monsieur
EMIL WOJTASZEK
Ministre des Affaires
Etrangères

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 839

Περὶ κυρώσεως τοῦ εἰς Βουκουρέστιον τὴν 1ην Ἰουλίου 1977 ὑπογραφέντος Πρωτοκόλλου εἰς τὴν ἀπὸ 29.3.1976 Μακροπρόθεσμον Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου τὸ εἰς Βουκουρέστιον τὴν 1ην Ἰουλίου 1977 ὑπογραφὲν Πρωτόκολλον εἰς τὴν ἀπὸ 29.3.76 Μακροπρόθεσμον Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὡς ἕπεται:

PROTOCOLE

à l' Accord Commercial à long terme entre la République Hellénique et la République Socialiste de Roumanie

La Commission mixte prévue à l' article 11 de l' Accord Commercial à long terme concernant les échanges commerciaux entre la République Hellénique et la République Socialiste de Roumanie, signé le 29 mars 1976 à Athènes, s' est réunie à Bucarest du 27 juin au 1er juillet 1977.

Article 1er

La Commission a examiné l' évolution des échanges commerciaux bilatéraux en 1976, et a constaté qu' il y a des possibilités pour leur accroissement à l' avenir.

A cet effet, les deux délégations ont examiné les mesures appropriées destinées à faciliter le développement sur tous les plans et la diversification des échanges commerciaux en 1977, ainsi qu' à contribuer à leur évolution harmonieuse et équilibrée.

Article 2

Les deux Parties ont déclaré que les échanges commerciaux pendant l' année 1977 s' effectueront conformément à l' Accord Commercial à long terme en vigueur, ainsi qu' à ses annexes.

Article 3

Sur la base des stipulations de l' Accord des paiements en vigueur, qui régissent les paiements réciproques, les autorités des deux pays vont autoriser en 1977 l' importation et l' exportation, avec paiement en clearing, des marchandises figurant aux listes «A77» et «B77», conformément aux dispositions générales et particulières appliquées dans les deux pays.

Les autorités compétentes des deux pays examineront la possibilité de l' octroi de licences d' importation et d' exportation de marchandises au delà des valeurs prévues aux Listes ou pour des produits qui n' y figurent pas, compte tenu des dispositions générales et particulières en vigueur dans les deux pays.

Article 4

Le présent Protocole fait partie intégrante de l' Accord Commercial à long terme du 29 mars 1976. Il entre en vigueur rétroactivement, à partir du 1er janvier 1977, et sera valable jusqu' au 31 décembre 1977.

Fait à Bucarest le 1er juillet 1977 en double exemplaire, en langue française, chaque texte faissant également foi.

Pour le Gouvernement de la République Hellénique	Pour le Gouvernement de la République Socialiste de Roumanie
ANTONIOS MERCOURIS	DUMITRU MUNTEANU

LISTE «A77»

Marchandises roumaines à exporter vers la Grèce

No.	Spécification des marchandises	Valeur en 000 USA $
1.	Produits pétroliers	5.000 PA
2.	Bois de sciage et produits finis, y compris panneaux en fibre	6.000
3.	Caisses en bois et douves travaillées	6.000
4.	Produits de l' industrie du papier et papiers divers	1.000
5.	Machines pour l' industrie du bois	P.M.
6.	Vehicules, tracteurs et machines agricoles	6.500 PA
7.	Machines pour construction routière	500 PA

8.	Machines-outils et autres machines	4.000
9.	Outillage pétrolier	P.M.
10.	Equipement de forage	500 PA
11.	Matériel roulant	P.M.
12.	Bateaux	P.M.
13.	Outillage énergétique	900
14.	Equipement minier	500 PA
15.	Moteurs électriques au dessus de 501 HP et groupes de soudure	300
16.	Equipement pour thermo-centrales	P.M.
17.	Roulements	300 PA
18.	Outils à main	600
19.	Matériaux de construction	100
20.	Produits de l' industrie métallurgique	3.500
21.	Tubes et tuyaux en fonte et en acier pour installations	700
22.	Câbles électriques en aluminium, cordons et conducteurs électriques etc.	300
23.	Electrodes de soudure	500
24.	Installations et outillage pour l' industrie agro-alimentaire	500 PA
25.	Eléments d' automatisation	50
26.	Machines à calculer	200
27.	Téléphones automatiques et centrales téléphoniques	1.000 PA
28.	Radio-récepteurs	100
29.	Téléviseurs	P.M.
30.	Pièces de réchange pour radio-récepteurs et téléviseurs	500 PA
31.	Animaux vivants, viande et produits de viande	3.000 PA
32.	Oeufs	P.M.
33.	Beurre	P.M.
34.	Fromage	P.M.
35.	Produits alimentaires	1.000 PA
36.	Produits chimiques, y compris polyéthythylène, carbonate de soude et caoutchouc synthétique	6.000 PA
36α.	Tétrachlorure de carbon	700
37.	Urée technique	P.M.
38.	Fibres synthétiques	700
39.	Engrais chimiques	P.M.
40.	Sel de mine	600
41.	Produits pharmaceutiques y compris cosmétiques	600
42.	Machines diverses à usage domestique	600
43.	Produits électro-ménagers et divers articles de ménage (thermos, émaillés etc.)	400 PA
44.	Verrerie	400
45.	Pneus et chambres à air	400 PA
46.	Articles en matière plastique	500
47.	Lampes et tubes fluorescents, lampes à vapeurs de mercure et leurs pièces de réchange	500
48.	Tissus de coton	200
49.	Tissus en fibranne et autres textiles, y compris confections	500
50.	Outillages pour l' industrie légère	700
51.	Divers	1.000

LISTE «B77»

Marchandises grecques à exporter vers la Roumanie

No.	Spécification de marchandises	Valeur en 000 USA $
1.	Agrumes	8.000
2.	Olives	5.000
3.	Fruits secs (raisins, figues)	3.000
3α	Fruis en conserves (compotes, etc.)	100
4.	Jus d' oranges et de citrons	700
5.	Cédrats en saumure	P.M.
6.	Huile d' olive	P.M.
7.	Vins et boissons spiritueuses	50
8.	Poissons frais, salés, congélés et en conserves	300
9.	Eponges de mer	20
10.	Tabac	250
11.	Cigarettes	200
12.	Careoubes	10
13.	Coton	4.500 ton
14.	Fils de coton	1.000
15.	Tissus de coton	500
16.	Fils de laine	200
17.	Ficelles lieuses	50
18.	Tissus de laine et tissus en mélange, bonneterie, tricotage, sous vêtements, confections y compris essuie-mains etc.	1.600
19.	Peaux brutes ovines et caprines	3.000
20.	Peaux picklées ovines et caprines etc.	750
21.	Extraits tannants et vallonnés	100
22.	Huile de térébenthine et colophane	500
23.	Minerais de fer	500
24.	Magnésie calcinée	2.000
5.	Eméri en poudre	50
26.	Bauxite	600.000 ton
27.	Ferro-alliages	P.M.
28.	Caolin	650
29.	Baryte	P.M.
30.	Briques refractaires	2.000
31.	Soufre en poudre	300
32.	Plantes médicinales	10
33.	Feuilles de placage en bois scié	P.M.
34.	Lames à raser	600
35.	Machines diverses à usage domestique (cuisinières électriques, cuisinières à butan gaz, réchauds à pétrole, poêles, machines à laver, fers à répasser)	600
36.	Machines et équipements	P.M.
37.	Produits sidérurgiques laminés et étirés	1.500 PA
38.	Tuyaux d' irrigation en acier	30
39.	Câbles électriques	200 PA
40.	Cylindres à gaz liquifié	P.M.
41.	Produits en matière plastique y compris tubes pour l' agriculture et l' industrie	500
42.	Articles en cuir	250
43.	Produits pharmaceutiques y compris cosmétiques	500
44.	Articles en amiante-cément	500
45.	Articles sanitaires, de bain et équipement	500
46.	Machines agricoles et outils	500
47.	Produits d' artisanat	50
48.	Livres, films, disques de musique etc.	20
49.	Articles de bureau	20
50.	Divers	200

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

εἰς τὴν μακροπρόθεσμον Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας.

Ἡ μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἄρθρον II τῆς μακροπροθέσμου Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς σχετικῆς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ἀνταλλαγὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας, ὑπογραφείσης τὴν 29 Μαρτίου 1976 ἐν Ἀθήναις, συνῆλθεν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπὸ τῆς 27 Ἰουνίου μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1977.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξήτασε τὴν ἐξέλιξιν τῶν διμερῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν κατὰ τὸ 1976, καὶ διεπίστωσεν ὅτι ὑφίστανται δυνατότητες διὰ τὴν αὔξησίν των εἰς τὸ μέλλον.

Πρὸς τοῦτο, αἱ δύο ἀντιπροσωπεῖαι ἐξήτασαν τὰ κατάλληλα μέτρα τὰ προοριζόμενα νὰ διευκολύνουν τὴν ἀνάπτυξιν ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων καὶ τὴν διαφοροποίησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν κατὰ τὸ 1977, ὡς καὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἁρμονικήν των καὶ ἰσορροπημένην των ἐξέλιξιν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ δύο Μέρη ἐδήλωσαν ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ ἀνταλλαγαὶ κατὰ τὸ ἔτος 1977 θὰ ἐνεργηθοῦν συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύι μακροπρόθεσμον Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν, ὡς καὶ πρὸς τὰ παραρτήματα αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς ἐν ἰσχύι Συμφωνίας πληρωμῶν, τῶν διεπουσῶν τὰς ἀμοιβαίας πληρωμάς, αἱ ἀρχαὶ τῶν δύο χωρῶν θέλουσιν ἐγκρίνει κατὰ τὸ 1977 τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν, μὲ πληρωμὴν μέσῳ Κλῆριγκ, τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐμφαινομένων εἰς τοὺς πίνακας «Α77» καὶ «Β77», συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς διατάξεις τὰς ἐφαρμοζομένας εἰς τὰς δύο χώρας.

Αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ τῶν δύο χωρῶν θὰ ἐξετάσουν τὴν δυνατότητα τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων πέραν τῶν προβλεπομένων ἀξιῶν εἰς τοὺς Πίνακας ἢ διὰ προϊόντα μὴ ἀναφερόμενα εἰς αὐτούς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν διατάξεων τῶν ἐν ἰσχύι εἰς τὰς δύο χώρας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς μακροπροθέσμου Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς 29 Μαρτίου 1976. Τοῦτο τίθεται ἐν ἰσχύι ἀναδρομικῶς, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977, καὶ θέλει ἰσχύσει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ἐγένετο ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 1ην Ἰουλίου 1977 εἰς δύο ἀντίτυπα, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου τούτων ἔχοντος τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ	DUMITRU MUNTEANU

ΠΙΝΑΞ «Α77»

Ρουμανικὰ ἐμπορεύματα πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀρ.	Ἔνδειξις τῶν ἐμπορευμάτων	Ἀξία εἰς 000 ΗΠΑ
1.	Προϊόντα πετρελαίου	5.000 ΡΑ"$
2.	Πριστὴ ξυλεία καὶ τελικὰ προϊόντα περιλαμβανομένων τῶν φύλλων ἐξ ἰνῶν	6.000
3.	Ξύλινα κιβώτια καὶ κατειργασμέναι δοῦγαι	6.000
4.	Προϊόντα βιομηχανίας χάρτου καὶ διάφορα εἴδη χάρτου	1.000
5.	Μηχαναὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν ξύλου	ἐνδεικτικῶς
6.	Ὀχήματα, ἑλκυστῆρες καὶ ἀγροτικαὶ μηχαναὶ	6.500 ΡΑ
7.	Μηχαναὶ ὁδοποιΐας	500 ΡΑ
8.	Μηχανουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ἄλλα μηχανήματα	4.000
9.	Ἐργαλεῖα διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν πετρελαίου	ἐνδεικτικῶς
10.	Ἐξοπλισμὸς γεωτρήσεως	500
11.	Τροχαῖον ὑλικὸν	ἐνδεικτικῶς
12.	Πλοῖα	ἐνδεικτικῶς
13.	Ἐξοπλισμὸς ἐνεργείας	900
14.	Ἐξοπλισμὸς ὀρυχείων	500 ΡΑ
15.	Ἠλεκτροκινητῆρες ἄνω τῶν 501 ἵππων καὶ συγκροτήματα συγκολλήσεως	300
16.	Ἐξοπλισμὸς θερμοηλεκτρικῶν μονάδων	ἐνδεικτικῶς
17.	Ἔνσφαιροι τριβεῖς	300 ΡΑ
18.	Ἐργαλεῖα χειρὸς	600
19.	Οἰκοδομικὰ ὑλικὰ	100
20.	Προϊόντα μεταλλουργικῆς βιομηχανίας	3.500
21.	Αὐλοὶ καὶ σωλῆνες χυτοσιδηροὶ καὶ χαλύβδινοι δι' ἐγκαταστάσεις	700
22.	Ἠλεκτρικὰ καλώδια ἐξ ἀλουμινίου, καλώδια καὶ ἠλεκτρικοὶ ἀγωγοὶ κ.λπ.	300
23.	Ἠλεκτρόδια συγκολλήσεως	500
24.	Ἐγκαταστάσεις καὶ ἐργαλεῖα διὰ τὴν βιομηχανίαν ἀγροτικῶν προϊόντων διατροφῆς	500 ΡΑ
25.	Στοιχεῖα Αὐτοματισμοῦ	50
26.	Ἀριθμομηχαναὶ	200
27.	Αὐτόματα τηλέφωνα καὶ τηλεφωνικὰ κέντρα	1.000 ΡΑ
28.	Ραδιόφωνα	100
29.	Τηλεοράσεις	ἐνδεικτικῶς
30.	Ἀνταλλακτικὰ ραδιοφώνων καὶ τηλεοράσεων	500 ΡΑ
31.	Ζῶντα ζῶα, κρέατα καὶ προϊόντα κρέατος	3.000 ΡΑ
32.	Ὠὰ	ἐνδεικτικῶς
33.	Βούτυρον	ἐνδεικτικῶς
34.	Τυρὸς	ἐνδεικτικῶς
35.	Εἴδη διατροφῆς	1.000 ΡΑ
36.	Χημικὰ προϊόντα περιλαμβανομένων τοῦ πολυαιθυλενίου, ἀνθρακικῆς σόδας καὶ συνθετικοῦ ἐλαστικοῦ	6.000 ΡΑ
36α.	Τετραχλωριοῦχος ἄνθραξ	700
37.	Τεχνικὴ οὐρία	ἐνδεικτικῶς
38.	Συνθετικὲς ἶνες	700
39.	Χημικὰ λιπάσματα	ἐνδεικτικῶς
40.	Ὀρυκτὸν ἅλας	600
41.	Φαρμακευτικὰ προϊόντα περιλαμβανομένων καὶ τῶν καλλυντικῶν	600
42.	Διάφοροι μηχαναὶ οἰκιακῆς χρήσεως	600
43.	Ἠλεκτρο-οἰκιακὰ προϊόντα καὶ διάφορα οἰκιακὰ εἴδη/θερμός, ἐμαγιὲ κ.λπ.	400 ΡΑ
44.	Ὑαλικὰ	400
45.	Ἐπίσωτρα καὶ ἀεροθάλαμοι	400 ΡΑ
46.	Εἴδη ἐκ πλαστικῆς ὕλης	500
47.	Λυχνίαι καὶ σωλῆνες φθοριοῦχοι, λυχνίαι ἀτμῶν ὑδραργύρου καὶ ἀνταλλακτικὰ αὐτῶν	500
48.	Βαμβακερὰ ὑφάσματα	200
49.	Ὑφάσματα ἐκ φυτικῶν ἰνῶν καὶ λοιπὰ κλωστοϋφαντουργικὰ προϊόντα, περιλαμβανομένων τῶν ἑτοίμων ἐνδυμάτων	500
50.	Ἐργαλεῖα διὰ τὴν ἐλαφρὰν βιομηχανίαν	700
51.	Διάφορα	1.000

ΠΙΝΑΞ «Β77»

Ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν Ρουμανίαν

Ἀρ.	Ἔνδειξις τῶν ἐμπορευμάτων	Ἀξία εἰς 000 ΗΠΑ $
1.	Ἑσπεριδοειδῆ	8.000
2.	Ἐλαῖαι	5.000
3.	Ξηροὶ καρποὶ / Σταφίδες, σῦκα	3.000
3.α	Ὀπῶραι κονσερβοποιημέναι / κομπόσται, κ.λπ.	100
4.	Χυμὸς πορτοκαλιῶν καὶ λεμονιῶν	700
5.	Κίτρα ἐν ἅλμῃ	ἐνδεικτικῶς
6.	Ἐλαιόλαδον	ἐνδεικτικῶς
7.	Οἶνοι καὶ οἰνοπνευματώδη ποτὰ	50
8.	Ἰχθύες νωποί, παστοί, κατεψυγμένοι καὶ κονσερβοποιημένοι	300
9.	Σπόγγοι θαλάσσης	20
10.	Καπνὸς	250
11.	Σιγαρέττα	200
12.	Χαρούπια	10
13.	Βάμβαξ	4.500 τόν.
14.	Νήματα βαμβακερὰ	1.000

15. Ὑφάσματα βαμβακερὰ 500
16. Νήματα ἐξ ἐρίου 200
17. Σπάγγοι δεσίματος 50
18. Ὑφάσματα ἐξ ἐρίου καὶ ὑφάσματα σύμμικτα καλύμματα εἴδη πλεκτικῆς, ἐσώρουχα, ἕτοιμα ἐνδύματα περιλαμβανομένων τῶν χειρομάκτρων κ.λπ. 1.600
19. Ἀκατέργαστα δέρματα προβατοειδῶν καὶ αἰγοειδῶν 3.00
20. Δέρματα κατειργασμένα προβατοειδῶν καὶ αἰγοειδῶν κ.λπ. 750
21. Δεψικὰ ἐκχυλίσματα καὶ βαλανίδια 100
22. Τερεβινθέλαιον καὶ κολοφώνιον 500
23. Μετάλλευμα σιδήρου 500
24. Πεφρυγμένη μαγνησία 2.000
25. Σμύρις εἰς κόνιν 50
26. Βωξίτης 600.000 τόν.
27. Κράματα σιδήρου ἐνδεικτικῶς
28. Καολίνης 650
29. Βαρύτης ἐνδεικτικῶς
30. Πυρίμαχοι πλίνθοι 2.000
31. Θεῖον εἰς κόνιν 300
32. Φαρμακευτικὰ φυτὰ 10
33. Φύλλα καπλαμάδων πριστῆς ξυλείας ἐνδεικτικῶς
34. Ξυριστικαὶ λεπίδες 600
35. Μηχαναὶ διάφοροι οἰκιακῆς χρήσεως/ἠλεκτρικαὶ κουζίναι, κουζίναι ὑγραερίου βουτανίου, καμινέττα πετρελαίου, θερμάστραι, πλυντήρια, σίδηρα σιδερώματος 600
36. Μηχαναὶ καὶ ἐξοπλισμοὶ ἐνδεικτικῶς
37. Σιδηρουργικὰ προϊόντα ἐλατὰ καὶ ἑλκυστὰ 1.500 ΡΑ
38. Σωλῆνες ἀρδεύσεως χαλύβδινοι 30
39. Ἠλεκτρικὰ καλώδια 200 ΡΑ
40. Φιάλαι ὑγραερίου ἐνδεικτικῶς
41. Προϊόντα ἐκ πλαστικῆς ὕλης περιλαμβανομένων τῶν σωλήνων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν 500
42. Εἴδη ἐκ δέρματος 250
43. Φαρμακευτικὰ προϊόντα περιλαμβανομένων τῶν καλλυντικῶν 500
44. Εἴδη ἐξ ἀμιαντο-τσιμέντου 500
45. Εἴδη ὑγιεινῆς, λουτροῦ καὶ ἐξοπλισμὸς 500
46. Γεωργικαὶ μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα 500
47. Βιοτεχνικὰ προϊόντα 50
48. Βιβλία, Κινηματογραφικαὶ ταινίαι, δίσκοι μουσικῆς κλπ. 20
49. Εἴδη γραφείου 20
50. Διάφορα 200

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Μαρτίου 1976 ὑπογραφείσης Μακροπροθέσμου Ἐμπορικῆς Συμφωνίας Ἑλλάδος - Ρουμανίας, κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 519/1977 Νόμου καταρτιζόμενα ὑπὸ τῆς, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ΙΙ αὐτῆς προβλεπομένης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Πρωτόκολλα ἐτησίας ἰσχύος ἐπὶ τῶν ἑκατέρωθεν ἀνταλλακτέων ἐμπορευμάτων, ἐγκρίνονται διὰ κοινῆς Πράξεως τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐμπορίου.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ — **ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3 » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5 » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7 » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8 » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι κα οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2 Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6 Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοί αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 48/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμενης Εὐθύνης :

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Γαμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν η ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγές, μαζὶ μ'αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ